

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2023/988

av den 10 maj 2023

om allmän produktsäkerhet, ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/1828 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/95/EG och rådets direktiv 87/357/EEG

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/95/EG ⁽³⁾ fastställs att konsumentprodukter måste vara säkra och att medlemsstaternas marknadskontrollmyndigheter måste vidta åtgärder mot farliga produkter samt i det syftet utbyta information via unionens system för snabbt informationsutbyte (Rapex).
- (2) Direktiv 2001/95/EG behöver ses över och uppdateras mot bakgrund av utvecklingen i fråga om ny teknik och onlineförsäljning i syfte att säkerställa förenlighet med utvecklingen av unionens harmoniseringslagstiftning och standardiseringslagstiftning, att säkerställa att produktsäkerhetsåterkallelser fungerar bättre samt att säkerställa en tydligare ram för produkter som är imitationer av livsmedel, vilka hittills reglerats genom rådets direktiv 87/357/EEG ⁽⁴⁾. Av tydlighetsskäl bör direktiven 2001/95/EG och 87/357/EEG upphävas och ersättas med denna förordning.

⁽¹⁾ EUT C 105, 4.3.2022, s. 99.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 30 mars 2023 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 25 april 2023.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/95/EG av den 3 december 2001 om allmän produktsäkerhet (EGT L 11, 15.1.2002, s. 4).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 87/357/EEG av den 25 juni 1987 om tillnärmningen av medlemsstaternas lagstiftning om produkter som, på grund av sina yttre egenskaper, kan förväxlas med andra produkter och härigenom utgöra en risk för konsumenternas hälsa och säkerhet (EGT L 192, 11.7.1987, s. 49).

- (3) En förordning utgör det lämpliga rättsliga instrumentet, eftersom den inför tydliga och utförliga regler som inte ger medlemsstaterna något utrymme att införliva reglerna på olika sätt. Genom att välja en förordning i stället för ett direktiv blir det dessutom lättare att uppnå målet att säkerställa förenlighet med den rättsliga ramen för marknadskontroll för produkter som omfattas av unionens harmoniseringslagstiftning, där det tillämpliga rättsliga instrumentet också är en förordning, nämligen Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020⁽³⁾. Detta val kommer dessutom att ytterligare bidra till att göra tillsynen mindre betungande tack vare en enhetlig tillämpning av produktsäkerhetsreglerna inom hela unionen.
- (4) Denna förordning syftar till att bidra till att uppnå de mål som avses i artikel 169 i fördraget om Europeiska unionen funktionssätt (EUF-fördraget). Den bör särskilt syfta till att säkerställa konsumenters hälsa och säkerhet och att den inre marknaden fungerar när det gäller produkter avsedda för konsumenter.
- (5) Denna förordning bör syfta till att skydda konsumenter och deras säkerhet såsom en av de grundläggande principerna i unionens rättsliga ram och såsom fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (*stadgan*). Farliga produkter kan ha mycket negativa konsekvenser för konsumenter och medborgare. Alla konsumenter, inbegripet de mest utsatta, såsom barn, äldre personer eller personer med funktionsnedsättning, har rätt till säkra produkter. Konsumenter bör förfoga över tillräckliga medel för att göra denna rättighet gällande, och medlemsstaterna bör förfoga över lämpliga instrument och åtgärder för att kontrollera att denna förordning efterlevs.
- (6) Trots att det har utvecklats sektorsspecifik harmoniseringslagstiftning på unionsnivå som gäller säkerhetsaspekterna hos specifika produkter eller produktkategorier är det praktiskt omöjligt att anta unionsrätt avseende alla konsumentprodukter som existerar eller som kan komma att utvecklas. Därför behövs det en bred horisontell rättslig ram för att fylla luckorna och för att komplettera bestämmelser i unionens befintliga eller kommande sektorsspecifika harmoniseringslagstiftning och säkerställa ett konsumentskydd som annars inte skulle säkerställas genom den lagstiftningen, särskilt i syfte att uppnå en hög skyddsnivå för konsumenters hälsa och säkerhet i enlighet med artiklarna 114 och 169 i EUF-fördraget.
- (7) Med avseende på produkter som omfattas av unionens sektorsspecifika harmoniseringslagstiftning bör samtidigt tillämpningsområdet för de olika delarna i denna förordning tydligt fastställas för att undvika överlappande bestämmelser och säkerställa en tydlig rättslig ram.
- (8) Vissa bestämmelser i denna förordning, såsom flertalet skyldigheter för ekonomiska aktörer, bör inte vara tillämpliga på produkter som omfattas av unionens harmoniseringslagstiftning, men vissa andra bestämmelser i denna förordning kompletterar unionens harmoniseringslagstiftning och bör därför vara tillämpliga på sådana produkter. I synnerhet bör det allmänna produktsäkerhetskravet och tillhörande bestämmelser vara tillämpliga på konsumentprodukter som omfattas av unionens harmoniseringslagstiftning när vissa risktyper inte omfattas av den lagstiftningen. Bestämmelserna i denna förordning om skyldigheterna för leverantörer av onlinemarknadsplatser, om skyldigheterna för ekonomiska aktörer i händelse av olyckor, om konsumenternas rätt till information och till en avhjälpande åtgärd samt om produktsäkerhetsåterkallelser bör vara tillämpliga på produkter som omfattas av unionens harmoniseringslagstiftning i den mån det inte finns några specifika bestämmelser med samma syfte i sådan lagstiftning. På samma sätt används Rapex redan för tillämpningen av unionens harmoniseringslagstiftning, i enlighet med artikel 20 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020. Följaktligen bör de bestämmelser i den här förordningen som reglerar Safety Gate och dess funktionssätt vara tillämpliga på produkter som omfattas av unionens harmoniseringslagstiftning.
- (9) Produkter som utformats uteslutande för yrkesmässig användning men som sedan övergått till konsumentmarknaden bör omfattas av denna förordning, eftersom de kan medföra risker för konsumenters hälsa och säkerhet när de används under rimligen förutsebara förhållanden.
- (10) För läkemedel görs före utsläppandet på marknaden en bedömning som inbegriper en specifik risk-nyttoanalys. Dessa produkter bör därför uteslutas från denna förordnings tillämpningsområde.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011 (EUT L 169, 25.6.2019, s. 1).

- (11) I unionsrätten om livsmedel, foder och närliggande områden inrättas ett särskilt system för att säkerställa att de produkter som omfattas är säkra. För livsmedels- och foderprodukter har en specifik rättslig ram fastställts, särskilt genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 ⁽⁶⁾. Dessutom regleras livsmedels- och foderprodukter även genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625 ⁽⁷⁾, vilken säkerställer ett harmoniserat tillvägagångssätt när det gäller offentlig efterlevnadskontroll av foder- och livsmedelslagstiftningen och regler om djurs hälsa och djurskydd. Följaktligen bör livsmedels- och foderprodukter uteslutas från den här förordningens tillämpningsområde, med undantag för material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel i den mån det gäller risker som inte omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1935/2004 ⁽⁸⁾ eller av annan specifik livsmedelslagstiftning som endast omfattar livsmedelsrelaterade kemiska och biologiska risker.
- (12) Levande växter omfattas av en specifik rättslig ram, som särskilt föreskrivs genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/2031 ⁽⁹⁾, som tar hänsyn till dessa produkters särdrag i syfte att säkerställa konsument-säkerhet.
- (13) Animaliska biprodukter är material av animaliskt ursprung som inte konsumeras av människor. Dessa produkter, såsom foder, omfattas av en specifik rättslig ram, som särskilt föreskrivs genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 ⁽¹⁰⁾.
- (14) Växtskyddsmedel, som även kallas bekämpningsmedel, omfattas av specifika bestämmelser för godkännande på nationell nivå, på grundval av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 ⁽¹¹⁾, och bör därför också uteslutas från den här förordningens tillämpningsområde.
- (15) Luftfartyg som avses i artikel 2.3 d i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1139 ⁽¹²⁾ är föremål för medlemsstaternas tillsyn mot bakgrund av den begränsade risk de utgör för den civila flygsäkerheten. Dessa luftfartyg bör därför uteslutas från den här förordningens tillämpningsområde.

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedels-säkerhet (EGT L 31, 1.2.2002, s. 1).

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625 av den 15 mars 2017 om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet för att säkerställa tillämpningen av livsmedels- och foderlagstiftningen och av bestämmelser om djurs hälsa och djurskydd, växtskydd och växtskyddsmedel samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 999/2001, (EG) nr 396/2005, (EG) nr 1069/2009, (EG) nr 1107/2009, (EU) nr 1151/2012, (EU) nr 652/2014, (EU) 2016/429 och (EU) 2016/2031, rådets förordningar (EG) nr 1/2005 och (EG) nr 1099/2009 och rådets direktiv 98/58/EG, 1999/74/EG, 2007/43/EG, 2008/119/EG och 2008/120/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 854/2004 och (EG) nr 882/2004, rådets direktiv 89/608/EEG, 89/662/EEG, 90/425/EEG, 91/496/EEG, 96/23/EG, 96/93/EG och 97/78/EG samt rådets beslut 92/438/EEG (förordningen om offentlig kontroll) (EUT L 95, 7.4.2017, s. 1).

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1935/2004 av den 27 oktober 2004 om material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel och om upphävande av direktiven 80/590/EEG och 89/109/EEG (EUT L 338, 13.11.2004, s. 4).

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/2031 av den 26 oktober 2016 om skyddsåtgärder mot växtskadegörare, ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 228/2013, (EU) nr 652/2014 och (EU) nr 1143/2014 samt om upphävande av rådets direktiv 69/464/EEG, 74/647/EEG, 93/85/EEG, 98/57/EG, 2000/29/EG, 2006/91/EG och 2007/33/EG (EUT L 317, 23.11.2016, s. 4).

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 av den 21 oktober 2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om upphävande av förordning (EG) nr 1774/2002 (förordning om animaliska biprodukter) (EUT L 300, 14.11.2009, s. 1).

⁽¹¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG (EUT L 309, 24.11.2009, s. 1).

⁽¹²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1139 av den 4 juli 2018 om fastställande av gemensamma bestämmelser på det civila luftfartsområdet och inrättande av Europeiska unionens byrå för luftfartssäkerhet, och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 2111/2005, (EG) nr 1008/2008, (EU) nr 996/2010, (EU) nr 376/2014 och direktiv 2014/30/EU och 2014/53/EU, samt om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 552/2004 och (EG) nr 216/2008 och rådets förordning (EEG) nr 3922/91 (EUT L 212, 22.8.2018, s. 1).

- (16) De krav som fastställs i denna förordning bör vara tillämpliga på begagnade, reparerade, renoverade eller återanvända produkter som återförs i leveranskedjan i samband med kommersiell verksamhet, med undantag för sådana produkter som konsumenterna inte rimligen kan förvänta sig följer rådande säkerhetsnormer, såsom produkter som uttryckligen presenteras som reparerade eller renoverade eller tillhandahålls på marknaden som historiskt betydelsefulla samlarföremål.
- (17) Tjänster bör inte omfattas av denna förordning. För att skydda konsumenters hälsa och säkerhet bör dock produkter som levereras eller tillhandahålls till konsumenter i samband med tillhandahållande av tjänster, inbegripet produkter som konsumenter är direkt exponerade för i samband med tillhandahållandet av en tjänst, omfattas av denna förordning. Utrustning som konsumenter använder för att förflytta sig eller resa, om sådan utrustning manövreras direkt av en tjänsteleverantör i samband med en transporttjänst bör dock uteslutas från denna förordnings tillämpningsområde eftersom utrustningen måste regleras i förhållande till säkerheten hos den tillhandahållna tjänsten.
- (18) Antikviteter, såsom konstverk eller samlarföremål, är specifika produktkategorier som inte kan förväntas uppfylla säkerhetskraven i denna förordning och därför bör uteslutas från dess tillämpningsområde. För att förhindra att andra produkter av misstag anses ingå i dessa kategorier är det dock nödvändigt att beakta att konstverk är produkter som skapats uteslutande för konstnärliga ändamål, att samlarföremål är tillräckligt sällsynta och av historiskt eller vetenskapligt intresse för att motivera att man samlar och bevarar dem, och att antikviteter, om de inte redan är konstverk eller samlarföremål eller båda delarna, är av särskilt hög ålder. Vid bedömningen av om en produkt är en antikvitett, såsom ett konstverk eller ett samlarföremål, kan bilaga IX till rådets direktiv 2006/112/EG⁽¹³⁾ beaktas.
- (19) Världshälsoorganisationen definierar hälsa som ett tillstånd av fullständigt fysiskt, psykiskt och socialt välbefinnande och inte bara frånvaro av sjukdom, eller kraftlöshet.
- (20) Distansförsäljning, inbegripet onlineförsäljning, bör också omfattas av denna förordning. Onlineförsäljningen har ökat stadigt och konsekvent och skapat nya affärsmodeller, nya utmaningar för produktsäkerheten och nya aktörer på marknaden, såsom leverantörer av onlinemarknadsplatser.
- (21) Om en produkt erbjuds till försäljning online eller genom andra former av distansförsäljning bör produkten anses ha tillhandahållits på marknaden om försäljningserbjudandet är riktat till konsumenter i unionen. I enlighet med tillämpliga unionsregler om internationell privaträtt bör en analys i varje enskilt fall göras för att fastställa om ett erbjudande är riktat till konsumenter i unionen. Ett försäljningserbjudande bör anses vara riktat till konsumenter i unionen om den relevanta ekonomiska aktören på något sätt riktar sin verksamhet mot en medlemsstat. För analysen i det enskilda fallet bör relevanta faktorer beaktas såsom de geografiska områden till vilka leverans är möjlig, språk som kan användas för erbjudandet eller beställningen, betalsätt, användning av medlemsstatens valuta eller ett domännamn som är registrerat i någon av medlemsstaterna. När det gäller onlineförsäljning är det inte tillräckligt att gränssnittet för de ekonomiska aktörerna eller leverantörerna av onlinemarknadsplatser är tillgängligt i den medlemsstat där konsumenten är etablerad eller har hemvist.
- (22) Enligt det allmänna säkerhetskravet i denna förordning bör ekonomiska aktörer vara skyldiga att endast släppa ut säkra produkter på marknaden. En sådan hög säkerhetsnivå bör i första hand uppnås genom produktens utformning och särdrag med beaktande av den avsedda och förutsebara användningen av och användarvillkoren för produkten. Eventuella kvarstående risker bör begränsas genom vissa skyddsåtgärder, såsom varningar och bruksanvisningar.
- (23) En produkts säkerhet bör bedömas med beaktande av alla relevanta aspekter av produkten, särskilt dess egenskaper, såsom fysiska, mekaniska och kemiska egenskaper, och presentation, samt de specifika behov och risker som produkten utgör för vissa konsumentkategorier som sannolikt kommer att använda produkten, särskilt barn, äldre och personer med funktionsnedsättning. De riskerna kan även inbegripa miljörisker i den mån den utgör en risk för konsumenters hälsa och säkerhet. Den bedömningen bör beakta hälsoriskerna med digitalt sammankopplade produkter, inbegripet risken för den psykiska hälsan, speciellt för utsatta konsumenter, särskilt barn. Vid bedömningen av säkerheten hos digitalt sammankopplade produkter som sannolikt kommer att påverka barn bör

⁽¹³⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

tillverkare därför säkerställa att produkter som de tillhandahåller på marknaden uppfyller högsta möjliga standarder för säkerhet, trygghet och inbyggt integritetsskydd med hänsyn till barnets bästa. Om specifik information krävs för att produkterna ska vara säkra för en viss kategori av personer bör dessutom även denna informations förekomst och tillgänglighet beaktas vid bedömningen av produktsäkerheten. Produktsäkerheten för alla produkter bör bedömas med hänsyn tagen till att produkten måste vara säker under hela sin livstid.

- (24) Föremål som kan ansluta till andra föremål eller icke inbyggda föremål som påverkar hur ett annat föremål fungerar kan medföra en risk för produktsäkerheten. Vederbörlig hänsyn bör tas till denna aspekt som en potentiell risk. Ett föremåls eventuella anslutningar till och samband med externa föremål bör inte äventyra dess säkerhet.
- (25) Ny teknik kan innebära nya risker för konsumenters hälsa och säkerhet eller ändra det sätt på vilket befintliga risker kan realiseras, såsom ett externt angrepp som medför att produkten hackas eller att dess egenskaper ändras. Ny teknik kan väsentligen ändra den ursprungliga produkten, till exempel genom programvaruuppdateringar, som då bör bli föremål för en ny riskbedömning om den väsentliga ändringen påverkar produktens säkerhet.
- (26) Specifika cybersäkerhetsrisker som påverkar konsumenters säkerhet samt protokoll och certifiering kan hanteras genom sektorsspecifik lagstiftning. Det bör emellertid säkerställas att relevanta ekonomiska aktörer och nationella myndigheter, i de fall sektorsspecifik lagstiftning inte är tillämplig, beaktar de risker som är kopplade till ny teknik när produkterna utformas respektive bedöms, i syfte att säkerställa att de ändringar som tillförts produkten inte äventyrar dess säkerhet.
- (27) För att underlätta en effektiv och enhetlig tillämpning av det allmänna säkerhetskrav som fastställs i denna förordning är det viktigt att använda europeiska standarder för vissa produkter och risker. Europeiska standarder till vilka hänvisningar har offentliggjorts i enlighet med direktiv 2001/95/EG bör även i fortsättningen föranleda en presumtion om överensstämmelse med det allmänna säkerhetskrav som fastställs i denna förordning. Begäranden om standardisering som kommissionen har utfärdat i enlighet med direktiv 2001/95/EG bör anses vara begäranden om standardisering i enlighet med denna förordning. Om olika risker eller riskkategorier omfattas av samma standard skulle en produkts överensstämmelse med den del av standarden som omfattar den relevanta risken eller riskkategorin också ge själva produkten en presumtion om säkerhet såvitt avser den relevanta risken eller riskkategorin.
- (28) När kommissionen identifierar ett behov av en europeisk standard som säkerställer att vissa produkter överensstämmer med det allmänna säkerhetskrav som fastställs i denna förordning bör den tillämpa relevanta bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012⁽¹⁴⁾ för att begära att en eller flera europeiska standardiseringsorganisationer ska antingen utarbeta eller identifiera en standard som är lämplig för att säkerställa att produkter som överensstämmer med den presumeras vara säkra.
- (29) Produkter kan medföra olika risker för olika kön, och standardiseringsverksamhet bör beakta detta för att undvika skillnader – och därmed könsbaserade klyftor – när det gäller säkerhet. Förklaringen om jämställdhetsanpassade standarder från Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europa anger flera åtgärder som nationella standardiseringsorgan och standardutvecklingsorganisationer bör inkludera i sin handlingsplan för jämställdhetsanpassade standarder och utveckling av standarder i syfte att uppnå könsbalanserade, representativa och inkluderande standarder.
- (30) Samtidigt med anpassningen av förordning (EU) nr 1025/2012 bör det även införas ett särskilt förfarande för antagandet av de särskilda säkerhetskraven med bistånd av den specialiserade kommitté som föreskrivs i denna förordning.

⁽¹⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 av den 25 oktober 2012 om europeisk standardisering och om ändring av rådets direktiv 89/686/EEG och 93/15/EEG samt av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/23/EG och 2009/105/EG samt om upphävande av rådets beslut 87/95/EEG och Europaparlamentets och rådets beslut 1673/2006/EG (EUT L 316, 14.11.2012, s. 12).

- (31) I avsaknad av europeiska standarder bör den nationella rätten i den medlemsstat där produkten tillhandahålls på marknaden, som fastställer hälso- och säkerhetskrav, vara förenlig med unionsrätten, särskilt artiklarna 34 och 36 i EUF-fördraget.
- (32) De ekonomiska aktörerna bör ha skyldigheter i fråga om produktsäkerhet som står i proportion till deras respektive roller i leveranskedjan så att en hög skyddsnivå för konsumenternas hälsa och säkerhet säkerställs samtidigt som det säkerställs att den inre marknaden fungerar effektivt. Alla ekonomiska aktörer som ingår i leverans- och distributionskedjan bör vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att de endast tillhandahåller produkter på marknaden som är säkra och överensstämmer med kraven i denna förordning. Skyldigheterna måste fördelas tydligt och proportionellt på ett sätt som motsvarar varje aktörs roll i leverans- och distributionsprocessen. När det till exempel gäller kontrollen av om tillverkaren, och i förekommande fall importören, har fullgjort sina skyldigheter bör distributören endast vara skyldig att göra faktiska kontroller och inte en bedömning av den information som de lämnat. Informationen angående identifiering av produkten och av de ekonomiska aktörerna samt bruksanvisningar och säkerhetsinformation kan dessutom tillhandahållas av de ekonomiska aktörerna i digital form genom elektroniska lösningar, såsom en QR- eller datamatriskod.
- (33) Tillverkare bör utarbeta teknisk dokumentation för de produkter som de släpper ut på marknaden, vilken bör innehålla den information som krävs för att bevisa att dessa produkter är säkra. Den tekniska dokumentationen bör baseras på en intern riskanalys som görs av tillverkaren. Den mängd information som ska tillhandahållas i den tekniska dokumentationen bör stå i proportion till produktens komplexitet och de möjliga risker som tillverkaren identifierat. Tillverkare bör särskilt tillhandahålla en allmän beskrivning av produkten och de uppgifter som krävs för att bedöma dess säkerhet. När det gäller komplexa produkter eller produkter som medför möjliga risker kan en mer omfattande beskrivning av produkten behövas i den information som ska tillhandahållas. I sådana fall bör även en analys av dessa risker och de tekniska metoder som införts för att minska eller undanröja riskerna inkluderas. Om produkten är förenlig med europeiska standarder eller andra villkor som tillämpas för att det allmänna säkerhetskrav som fastställs i denna förordning ska uppfyllas bör även förteckningen över de relevanta europeiska standarderna eller andra villkor anges.
- (34) En fysisk eller juridisk person som släpper ut en produkt på marknaden i eget namn eller under eget varumärke eller väsentligen ändrar en produkt på ett sådant sätt att överensstämmelsen med kraven i denna förordning kan påverkas bör betraktas som tillverkare och bör påta sig tillverkarens skyldigheter.
- (35) En ändring av en produkt på fysisk eller digital väg kan få konsekvenser för produktens art och egenskaper på ett sätt som inte förutsågs i den ursprungliga riskbedömningen av produkten och som kan äventyra produktens säkerhet. En sådan ändring bör därför betraktas som en väsentlig ändring som bör leda till att produkten betraktas som en ny produkt från en annan tillverkare, bortsett från om ändringen görs av konsumenten eller för konsumentens räkning. För att överensstämmelse med det allmänna säkerhetskrav som fastställs i denna förordning ska kunna säkerställas bör den person som utför den väsentliga ändringen betraktas som tillverkare och omfattas av samma skyldigheter. Detta krav bör endast vara tillämpligt på den del av produkten som ändrats, förutsatt att ändringen inte påverkar produkten som helhet. För att undvika en onödig och oproportionell börda bör det inte krävas att den person som utför den väsentliga ändringen gör om provningar och tar fram ny dokumentation om de aspekter av produkten som inte påverkas av ändringen. Det bör ankomma på den person som utför den väsentliga ändringen att visa att ändringen inte påverkar produkten som helhet.
- (36) Interna förfaranden för överensstämmelse, genom vilka ekonomiska aktörer internt säkerställer att de fullgör sina skyldigheter på ett ändamålsenligt och snabbt sätt samt att de har förutsättningar att i god tid reagera på farliga produkter, bör införas av de ekonomiska aktörerna själva.
- (37) För att förhindra att farliga produkter släpps ut på marknaden bör det vara obligatoriskt för ekonomiska aktörer att i sin produktions- eller marknadsföringsverksamhet inkludera interna processer som säkerställer att relevanta krav i denna förordning uppfylls. Sådana interna processer bör de ekonomiska aktörerna själva besluta om i förhållande till deras roll i leveranskedjan och den typ av produkt som berörs, och kan till exempel baseras på organisatoriska förfaranden, riktlinjer, standarder eller på utnämningen av en tillfällig föreståndare. Inrättandet och utformningen av sådana interna processer bör förbli de relevanta ekonomiska aktörernas enskilda ansvar.

- (38) Det är nödvändigt att alla ekonomiska aktörer och leverantörer av onlinemarknadsplatser samarbetar med marknadskontrollmyndigheterna i syfte att undanröja eller minska riskerna för de relevanta produkter som tillhandahålls på marknaden. De begäranden som marknadskontrollmyndigheterna framställer till dem bör dock anpassas till deras roll i leveranskedjan och med hänsyn till deras respektive rättsliga skyldigheter.
- (39) Direktförsäljning via internetbaserade kanaler från ekonomiska aktörer som är etablerade utanför unionen hindrar marknadskontrollmyndigheternas arbete med att hantera farliga produkter i unionen, eftersom ekonomiska aktörer i många fall varken är etablerade eller har en rättslig företrädare i unionen. Det är därför nödvändigt att säkerställa att marknadskontrollmyndigheter har de befogenheter och medel som krävs för att hantera onlineförsäljningen av farliga produkter på ett ändamålsenligt sätt. I syfte att säkerställa en effektiv efterlevnad av denna förordning bör den skyldighet som fastställs i artikel 4.1, 4.2 och 4.3 i förordning (EU) 2019/1020 utvidgas till att omfatta produkter som inte omfattas av unionens harmoniseringslagstiftning för att säkerställa att det finns en ansvarig ekonomisk aktör etablerad i unionen som anförtros de uppgifter som är knutna till sådana produkter, är kontaktperson till marknadskontrollmyndigheterna och, när så är lämpligt med avseende på de möjliga risker som är knutna till en produkt, i god tid utför specifika uppgifter för att säkerställa produktsäkerheten. Dessa specifika uppgifter bör inbegripa regelbundna kontroller med avseende på överensstämmelsen med den tekniska dokumentationen, produkt- och tillverkarinformationen, bruksanvisningar och säkerhetsinformation.
- (40) Kontaktuppgifterna till den ekonomiska aktör som är etablerad i unionen och ansvarar för produkter som omfattas av denna förordning bör anges tillsammans med produkten i syfte att underlätta kontrollerna genom leveranskedjan.
- (41) För att ekonomiska aktörer som är små och medelstora företag, inbegripet mikroföretag, ska kunna klara av de nya skyldigheter som införs genom denna förordning bör kommissionen tillhandahålla praktiska riktlinjer och anpassad vägledning, till exempel en direkt kommunikationskanal till experter i händelse av frågor med hänsyn tagen till att deras administrativa bördor måste förenklas och begränsas.
- (42) Genom att säkerställa produktidentifikation och tillhandahållande av information om tillverkaren och andra relevanta ekonomiska aktörer genom hela leveranskedjan blir det lättare att identifiera ekonomiska aktörer och, i tillämpliga fall, att vidta effektiva och proportionella korrigerande åtgärder för farliga produkter, såsom riktade återkallelser. Produktidentifikation och tillhandahållande av information om tillverkaren och andra relevanta ekonomiska aktörer säkerställer således att konsumenterna, inbegripet personer med funktionsnedsättning, och marknadskontrollmyndigheterna erhåller korrekta uppgifter om farliga produkter, vilket ger ökat förtroende för marknaden och gör att onödiga avbrott i handeln undviks. Produkterna bör därför bära information som gör det möjligt att identifiera produkten och tillverkaren samt, i tillämpliga fall, importören och andra relevanta ekonomiska aktörer. Sådana krav kan göras strängare för vissa typer av produkter som sannolikt kommer att utgöra en allvarlig risk för konsumenters hälsa och säkerhet, genom ett system för insamling och lagring av data som gör det möjligt att identifiera inte bara produkten utan även dess komponenter eller de ekonomiska aktörer som ingår i leveranskedjan. Detta bör inte påverka tillämpningen av de informationskrav som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU⁽¹⁵⁾ relaterade till varornas huvudsakliga egenskaper, i den omfattning som är lämplig för mediet och varornas beskaffenhet. Såsom en bild bör anses ett fotografi, en illustration eller ett annat piktogram som lätt gör det möjligt att identifiera en produkt eller en potentiell produkt.
- (43) Genom att säkerställa att tillverkare anmäler olyckor som orsakas av en produkt som de tillhandahållit på marknaden kommer den information som marknadskontrollmyndigheterna har tillgång till att förbättras och potentiellt farliga produktkategorier kommer att kunna identifieras bättre. Bestämmelserna om ekonomiska aktörers ansvar för defekta produkter fastställs i specifik unionsrätt, och sådan anmälan och insamling av data bör därför inte betraktas som ett ansvarserkännande för en defekt produkt eller som en ansvarsbekräftelse enligt relevant unionsrätt eller nationell rätt.

⁽¹⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG (EUT L 304, 22.11.2011, s. 64).

- (44) För att i ett tidigt skede kunna upptäcka nya risker och andra produktsäkerhetsrelaterade marknadstrender bör alla berörda parter, inbegripet konsument- eller näringslivsorganisationer, uppmuntras att meddela marknadskontrollmyndigheter och kommissionen den information som de har tillgång till så att överträdelser av denna förordning upptäcks och utreds.
- (45) Leverantörer av onlinemarknadsplatser spelar en viktig roll i leveranskedjan – genom att ge ekonomiska aktörer möjlighet att nå ett större antal konsumenter – och därför också i produktsäkerhetssystemet.
- (46) En och samma enhet kan, inom ramen för de nya komplexa affärsmodeller som hänger samman med onlineförsäljning, tillhandahålla en rad olika tjänster. Beroende på vilken typ av tjänster som tillhandahålls för en viss produkt kan samma enhet omfattas av olika kategorier av affärsmodeller enligt denna förordning. En enhet som endast är leverantör av förmedlingstjänster online för en viss produkt betraktas endast som leverantör av en onlinemarknadsplats för den produkten. Om samma enhet är såväl leverantör av internetbaserade marknadsplatstjänster för försäljning av en viss produkt som verksam som ekonomisk aktör enligt denna förordning betraktas den också som den relevanta ekonomiska aktören. I ett sådant fall skulle enheten i fråga därför vara skyldig att fullgöra de skyldigheter som är tillämpliga på den relevanta ekonomiska aktören. Om till exempel leverantören av onlinemarknadsplatsen också distribuerar en produkt betraktas denna leverantör, med avseende på den distribuerade produktens försäljning, som distributör. Om enheten i fråga på samma sätt säljer sina egna märkesprodukter är den verksam som tillverkare och måste därmed följa de tillämpliga kraven för tillverkare. Vissa enheter kan också betraktas som leverantörer av distributionstjänster om de erbjuder distributionstjänster. I sådana fall måste en bedömning göras i varje enskilt fall.
- (47) Med tanke på den viktiga roll som leverantörer av onlinemarknadsplatser har för att förmedla försäljningen av produkter mellan näringsidkare och konsumenter bör sådana aktörer ha större ansvar för att hantera försäljningen av farliga produkter online. I Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG ⁽¹⁶⁾ fastställs den allmänna ramen för e-handel samt vissa skyldigheter för onlineplattformar. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065 ⁽¹⁷⁾ reglerar ansvaret och ansvarsskyldigheten för leverantörer av förmedlingstjänster online när det gäller olagligt innehåll, inbegripet farliga produkter. Tillämpningen av den förordningen påverkar inte de regler som fastställs i unionsrätten om konsumentskydd och produktsäkerhet. Följaktligen bör det med utgångspunkt i den horisontella rättsliga ram som föreskrivs i den förordningen införas specifika krav som behövs för att hantera onlineförsäljningen av farliga produkter på ett ändamålsenligt sätt, i enlighet med artikel 2.4 f i den förordningen. I den mån denna förordning specificerar de krav för produktsäkerhet som leverantörer av onlinemarknadsplatser måste uppfylla för att säkerställa överensstämmelse med vissa bestämmelser i förordning (EU) 2022/2065 bör de kraven inte påverka tillämpningen av förordning (EU) 2022/2065, som fortsatt är tillämplig på sådana leverantörer av onlinemarknadsplatser.
- (48) Produktsäkerhetslöftet, som innehåller en rad frivilliga åtaganden om produktsäkerhet, undertecknades första gången 2018, och ett antal leverantörer av onlinemarknadsplatser har anslutit sig sedan dess. Produktsäkerhetslöftet har visat sig fylla sitt syfte när det gäller att förbättrat konsumentskydd för farliga produkter som säljs online. I syfte att stärka konsumentskyddet för att förhindra att konsumenternas liv, hälsa och säkerhet skadas och säkerställa rättvis konkurrens på den inre marknaden uppmuntras leverantörer av onlinemarknadsplatser att fullgöra dessa frivilliga åtaganden för att förhindra att produkter som redan förtecknats som farliga och dragits tillbaka dyker upp på nytt. Användningen av teknik och digitala processer och förbättrade varningssystem, särskilt Safety Gate-portalen, kan göra det möjligt att automatiskt identifiera och kommunicera produkter som anmälts som farliga och automatiskt utföra stickprovskontroller mot Safety Gate-portalen.

⁽¹⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden (direktivet om elektronisk handel) (EGT L 178, 17.7.2000, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065 av den 19 oktober 2022 om en inre marknad för digitala tjänster och om ändring av direktiv 2000/31/EG (förordningen om digitala tjänster) (EUT L 277, 27.10.2022, s. 1).

- (49) Leverantörer av onlinemarknadsplatser bör iakttä vederbörlig omsorg med avseende på det innehåll på deras onlinegränssnitt som rör produktsäkerhet, i enlighet med de specifika skyldigheter som fastställs i denna förordning. Följaktligen bör denna förordning fastställa en skyldighet för alla leverantörer av onlinemarknadsplatser att visa tillbörlig aktsamhet med avseende på det innehåll på deras onlinegränssnitt som rör produktsäkerhet.
- (50) I syfte att säkerställa en effektiv marknadskontroll bör leverantörer av onlinemarknadsplatser dessutom registrera sig i Safety Gate-portalen och i Safety Gate-portalen ange uppgifter om sin gemensamma kontaktpunkt så att information om produktsäkerhetsfrågor lättare kan kommuniceras. Kommissionen bör säkerställa att registreringen är enkel och användarvänlig. Den gemensamma kontaktpunkten enligt denna förordning kan vara densamma som kontaktpunkten enligt artikel 11 i förordning (EU) 2022/2065 utan att detta äventyrar målet om att behandla frågor rörande produktsäkerhet på ett snabbt och individuellt sätt.
- (51) Leverantörer av onlinemarknadsplatser bör utse en gemensam kontaktpunkt för konsumenter. Den gemensamma kontaktpunkten bör fungera som en gemensam kanal för kommunikation med konsumenter om produktsäkerhetsfrågor, som sedan kan omdirigeras till lämplig serviceenhet på en onlinemarknadsplats. Detta bör inte hindra att ytterligare kontaktpunkter för specifika tjänster görs tillgängliga för konsumenter. Den gemensamma kontaktpunkten enligt denna förordning kan vara densamma som kontaktpunkten enligt artikel 12 i förordning (EU) 2022/2065.
- (52) För att leverantörer av onlinemarknadsplatser ska kunna fullgöra sina skyldigheter enligt denna förordning, särskilt med avseende på snabb och effektiv efterlevnad av förelägganden från myndigheter, handläggning av anmälningar från andra tredje parter och samarbete med marknadskontrollmyndigheter i samband med korrigerande åtgärder som begärts bör de inrätta interna mekanismer för att hantera produktsäkerhetsrelaterade frågor.
- (53) I artikel 14.4 i förordning (EU) 2019/1020 ges marknadskontrollmyndigheter befogenhet att, när inga andra effektiva medel står till buds för att eliminera en allvarlig risk, kräva att innehåll som hänvisar till de relaterade produkterna ska avlägsnas från ett onlinegränssnitt eller att en tydlig varning visas för slutanvändarna när de använder ett onlinegränssnitt. De befogenheter som ges marknadskontrollmyndigheterna i artikel 14.4 i förordning (EU) 2019/1020 bör vara tillämpliga även på den här förordningen. För att marknadskontrollen enligt den här förordningen ska vara effektiv och för att undvika att farliga produkter förekommer på unionsmarknaden bör dessa befogenheter vara tillämpliga i alla nödvändiga och proportionella fall och också för produkter som utgör en icke-allvarlig risk. Det är nödvändigt att leverantörerna av onlinemarknadsplatser snarast efterlever sådana förelägganden. Därför bör denna förordning införa bindande tidsfrister i det hänseendet. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med artikel 9 i förordning (EU) 2022/2065.
- (54) Förelägganden som också kräver att leverantören av en onlinemarknadsplats från sitt onlinegränssnitt avlägsnar allt identiskt innehåll som hänvisar till erbjudandet om en farlig produkt angiven i föreläggandet bör identifiera de element som avgör vilka erbjudanden som är identiska och som gör det möjligt för leverantören av en onlinemarknadsplats att avlägsna identiska erbjudanden, på grundval av den information som visas av näringsidkarna, i en sådan utsträckning att det inte krävs att onlinemarknadsplatsen gör en oberoende bedömning av innehållet.
- (55) Om informationen från systemet för snabb varning Safety Gate inte innehåller någon exakt webbadress (URL) eller, om så krävs, ytterligare uppgifter som gör det möjligt att identifiera det innehåll som hänvisar till ett erbjudande om en farlig produkt, bör leverantörerna av onlinemarknadsplatser ändå beakta den information som lämnats, såsom produktbeteckningar om sådana finns tillgängliga och spårbarhetsinformation, i samband med alla åtgärder som leverantörer av onlinemarknadsplatser vidtar på eget initiativ och som har till syfte att upptäcka, identifiera, avlägsna eller oåtkomliggöra sådana erbjudanden om farliga produkter på deras onlinegränssnitt, i tillämpliga fall. Safety Gate-portalen bör dock moderniseras och uppdateras för att göra det lättare för leverantörer av onlinemarknadsplatser att upptäcka osäkra produkter, och i detta syfte bör det vara möjligt att genomföra bestämmelserna i denna förordning om avlägsnande av innehåll som hänvisar till ett erbjudande om farliga produkter från onlinegränssnitt med hjälp av ett anmälningssystem som är utformat och utvecklat inom Safety Gate-portalen.

- (56) De skyldigheter som åläggs leverantörer av onlinemarknadsplatser genom denna förordning bör inte innebära en allmän skyldighet att övervaka den information som de överför eller lagrar, och bör inte heller innebära att leverantörerna av onlinemarknadsplatser är skyldiga att aktivt söka efter fakta eller omständigheter som tyder på olaglig verksamhet, såsom försäljning av farliga produkter online. För att leverantörer av onlinemarknadsplatser ska omfattas av undantaget från ansvar för värdtjänster enligt direktiv 2000/31/EG och förordning (EU) 2022/2065 bör de dock skyndsamt avlägsna innehåll som hänvisar till ett erbjudande om en farlig produkt från sina onlinegränssnitt så snart de har fått faktiskt kännedom om, eller vid skadeståndsanspråk, så snart de har blivit medvetna om, innehåll som hänvisar till ett erbjudande om en farlig produkt, särskilt när leverantören av den onlinemarknadsplatsen har gjorts uppmärksam på fakta eller omständigheter på grundval av vilka en aktsam ekonomisk aktör borde ha identifierat olagligheten i fråga. Leverantörer av onlinemarknadsplatser bör handlägga anmälningar om innehåll som hänvisar till ett erbjudande om en farlig produkt, som mottagits i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) 2022/2065, inom de ytterligare tidsfrister som fastställs i denna förordning. Leverantörer av onlinemarknadsplatser uppmuntras dessutom att kontrollera produkter mot Safety Gate-portalen innan de lägger ut dem på sitt gränssnitt.
- (57) För tillämpningen av artikel 22 i förordning (EU) 2022/2065, och när det gäller säkerheten för produkter som säljs online, bör samordnaren för digitala tjänster särskilt beakta konsumentorganisationer och konsumentföreningar som företräder konsumenternas intressen och andra relevanta intressenter när dessa så begär i egenskap av betrodda anmälare, under förutsättning att villkoren i samma artikel har uppfyllts.
- (58) Produktpårbarhet är en grundläggande förutsättning för effektiv marknadskontroll av farliga produkter och korrigeringar åtgärder. Konsumenterna bör också vara skyddade mot farliga produkter på samma sätt i försäljningskanaler på och utanför internet, inbegripet när de köper produkter på onlinemarknadsplatser. Med utgångspunkt i bestämmelserna i förordning (EU) 2022/2065 om näringsidkares spårbarhet bör leverantörer av onlinemarknadsplatser inte tillåta att ett specifikt produktanbud visas på deras plattformar om inte näringsidkaren har tillhandahållit all information som rör produktsäkerhet och produktpårbarhet enligt denna förordning. Sådan information bör visas tillsammans med produktförteckningen så att konsumenterna ges tillgång till samma information såväl online som offline. Leverantörer av onlinemarknadsplatser bör emellertid inte ha ansvar för att kontrollera att informationen i sig är fullständig, korrekt och riktig, eftersom det är den relevanta näringsidkarens skyldighet att säkerställa produktpårbarhet.
- (59) Det är även viktigt att leverantörer av onlinemarknadsplatser har ett nära samarbete med marknadskontrollmyndigheter, med näringsidkare och med relevanta ekonomiska aktörer om produktsäkerhet. Artikel 7.2 i förordning (EU) 2019/1020 inför en skyldighet för leverantörer av informationssamhällets tjänster att samarbeta med marknadskontrollmyndigheter när det gäller produkter som omfattas av den förordningen. Denna skyldighet bör därför utvidgas till att omfatta alla konsumentprodukter. Marknadskontrollmyndigheterna förbättrar till exempel ständigt de tekniska verktyg som de använder för marknadskontroll online i syfte att identifiera farliga produkter som säljs online. För att dessa verktyg ska vara operativa bör leverantörer av onlinemarknadsplatser bevilja tillgång till sina gränssnitt. För ändamål som rör produktsäkerhet bör marknadskontrollmyndigheterna dessutom också ha möjlighet att samla in data från ett onlinegränssnitt på motiverad begäran om tekniska hinder införts av leverantörer av onlinemarknadsplatser eller onlinesäljare. Leverantörer av onlinemarknadsplatser bör också samarbeta om produktåterkallelser och olycksrapportering.
- (60) Den rättsliga ramen för marknadskontroll av produkter som omfattas av unionens harmoniseringslagstiftning och fastställs i förordning (EU) 2019/1020 och den rättsliga ramen för marknadskontroll av produkter som omfattas av denna förordning bör vara så samstämda som möjligt. När det gäller marknadskontrollverksamhet och skyldigheter, befogenheter, åtgärder och samarbete mellan marknadskontrollmyndigheter måste de två uppsättningarna bestämmelser därför anpassas till varandra. För detta ändamål bör artiklarna 10, 11.1–11.7, 12–15, 16.1–16.5, 18, 19 och 21–24 i förordning (EU) 2019/1020 vara tillämpliga också på produkter som omfattas av den här förordningen.

- (61) Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 ⁽¹⁸⁾ (unionens tullkodex) hänförs produkter från tredjeländer som är avsedda att tillhandahållas på unionsmarknaden eller som är avsedda för privat bruk eller konsumtion inom unionens tullområde till tullförfarandet "övergång till fri omsättning". Syftet med det förfarandet är att fullgöra de formaliteter som fastställts för import av varor, inbegripet efterlevnaden av tillämpliga bestämmelser i unionsrätten, så att dessa varor kan tillhandahållas på unionsmarknaden precis som produkter som framställts i unionen. När det gäller konsumentssäkerhet måste dessa produkter vara förenliga med den här förordningen, särskilt det allmänna säkerhetskrav som fastställs i den här förordningen.
- (62) Kapitel VII i förordning (EU) 2019/1020, som fastställer reglerna för kontroll av produkter som förs in på unionsmarknaden, är redan direkt tillämpligt på produkter som omfattas av denna förordning. De myndigheter som ansvarar för denna kontroll bör genomföra den på grundval av de riskanalyser som avses i artiklarna 46 och 47 i förordning (EU) nr 952/2013, genomförandelagstiftningen och tillhörande vägledning. Den här förordningen ändrar därför inte på något sätt kapitel VII i förordning (EU) 2019/1020 eller det sätt på vilket de myndigheter som ansvarar för kontrollen av produkter som förs in på unionsmarknaden organiserar sig och bedriver sin verksamhet.
- (63) Medlemsstaterna bör säkerställa att alla åtgärder som deras behöriga myndigheter vidtar enligt denna förordning är föremål för effektiva rättsmedel i enlighet med artikel 47 i stadgan.
- (64) Nationella myndigheter bör ges möjlighet att komplettera den traditionella marknadskontrollverksamhet som är inriktad på produktsäkerhet, med en marknadskontrollverksamhet inriktad på interna förfaranden för överensstämmelse som inrättats av ekonomiska aktörer för att säkerställa produktsäkerhet. Marknadskontrollmyndigheterna bör kunna begära att tillverkaren anger vilka andra produkter – som tillverkats enligt samma förfarande eller innehåller samma komponenter och som anses utgöra en risk eller ingår i samma tillverkningsprocess – som berörs av samma risk.
- (65) Medlemsstaterna bör också säkerställa att marknadskontrollmyndigheterna har tillräcklig sakkunskap och tillräckliga resurser för att bedriva all sin tillsynsverksamhet.
- (66) Det bör inrättas ett informationsutbyte mellan medlemsstaterna och kommissionen om tillämpningen av denna förordning som grundar sig på utfallsindikatorer som gör det möjligt att mäta hur ändamålsenligt unionens produktsäkerhetslagstiftning är.
- (67) Det bör finnas ett ändamålsenligt, snabbt och tillförlitligt informationsutbyte om farliga produkter för att säkerställa att lämpliga åtgärder vidtas med avseende på dessa produkter och därmed för att skydda konsumenternas hälsa och säkerhet.
- (68) Rapex bör moderniseras så att effektivare korrigerande åtgärder kan vidtas inom hela unionen för produkter som utgör en risk även utanför en enskild medlemsstats territorium. Det är lämpligt att ändra förkortningen Rapex till Safety Gate för att öka tydligheten och nå ut till konsumenterna bättre. Safety Gate består av tre delar: för det första ett system för snabb varning om farliga produkter som inte är livsmedel genom vilket nationella myndigheter och kommissionen kan utbyta information om sådana produkter (systemet för snabb varning Safety Gate), för det andra en webbplats för att informera allmänheten och ge dem möjlighet att inkomma med klagomål (Safety Gate-portalen), och för det tredje en webbplats som ger företag möjlighet att fullgöra sin skyldighet att informera myndigheter och konsumenter om farliga produkter och olyckor (Safety Business Gateway). Det bör finnas gränssnitt mellan de olika Safety Gate-delarna. Systemet för snabb varning Safety Gate är det interna system genom vilket myndigheter och kommissionen utbyter information om åtgärder som rör farliga produkter, och som kan innehålla konfidentiell information. Ett utdrag ur varningar bör offentliggöras på Safety Gate-portalen så att allmänheten informeras om farliga produkter. Safety Business Gateway är en webbplats genom vilken företag informerar medlemsstaternas marknadskontrollmyndigheter om farliga produkter och om olyckor. Kommissionen

⁽¹⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om en tullkodex för unionen (EUT L 269, 10.10.2013, s. 1).

bör utveckla en teknisk lösning för att säkerställa att den information som registreras av företag i Safety Business Gateway som är avsedd att varna konsumenter kan göras tillgänglig för konsumenterna på Safety Gate-portalen utan onödigt dröjsmål. Dessutom bör kommissionen utveckla ett driftskompatibelt gränssnitt som ger leverantörer av onlinemarknadsplatser möjlighet att koppla sina gränssnitt till Safety Gate-portalen på ett enkelt, snabbt och tillförlitligt sätt.

- (69) Medlemsstaterna bör i systemet för snabb varning Safety Gate anmäla både obligatoriska och frivilliga korrigerande åtgärder som förhindrar, begränsar eller inför specifika villkor för ett eventuellt saluförande av en produkt med anledning av att den utgör en allvarlig risk för konsumenternas hälsa och säkerhet eller, när det gäller produkter som omfattas av förordning (EU) 2019/1020, även för andra relevanta allmänintressen för slutanvändarna.
- (70) Enligt artikel 34 i förordning (EU) 2019/1020 ska medlemsstaternas myndigheter anmäla åtgärder som vidtagits mot produkter som omfattas av den förordningen, och som utgör en icke-allvarlig risk, via det informations- och kommunikationssystem som avses i samma artikel, medan korrigerande åtgärder som vidtagits mot produkter som omfattas av den här förordningen och som utgör en icke-allvarlig risk också kan anmälas i systemet för snabb varning Safety Gate. Medlemsstaterna och kommissionen bör tillgängliggöra information om risker som produkter utgör för konsumenternas hälsa och säkerhet för allmänheten. Det är lämpligt för konsumenter och företag att all information om korrigerande åtgärder som vidtagits mot produkter som utgör en allvarlig risk finns i systemet för snabb varning Safety Gate, så att relevant information om farliga produkter kan göras tillgänglig för allmänheten via Safety Gate-portalen. Det är viktigt att säkerställa att all den informationen finns tillgänglig på det eller de officiella språken i den medlemsstat där konsumenten är bosatt och att den är klart och begripligt formulerad. Medlemsstaterna uppmanas därför att i systemet för snabb varning Safety Gate anmäla alla korrigerande åtgärder för produkter som utgör en risk för konsumenternas hälsa och säkerhet.
- (71) I det fall informationen måste anmälas i informations- och kommunikationssystemet i enlighet med förordning (EU) 2019/1020 finns det möjlighet att skicka sådana anmälningar direkt i systemet för snabb varning Safety Gate eller att generera dessa inifrån det informations- och kommunikationssystem för marknadskontroll som föreskrivs i artikel 34 i förordning (EU) 2019/1020. För detta ändamål bör kommissionen upprätthålla och vidareutveckla det gränssnitt som inrättats för att överföra information mellan det informations- och kommunikationssystemet och systemet för snabb varning Safety Gate i syfte att undvika dubbel inmatning av data och att underlätta sådan överföring.
- (72) Kommissionen bör upprätthålla och vidareutveckla webbportalen Safety Business Gateway, som ger ekonomiska aktörer möjlighet att fullgöra sin skyldighet att informera marknadskontrollmyndigheter och konsumenter om farliga produkter som de har tillhandahållit på marknaden. Den bör möjliggöra ett snabbt och effektivt informationsutbyte mellan ekonomiska aktörer och nationella myndigheter och underlätta information till konsumenterna från de ekonomiska aktörerna.
- (73) Det kan finnas fall då det är nödvändigt att hantera en allvarlig risk på unionsnivå när risken inte på ett tillfredsställande sätt kan begränsas genom åtgärder av den berörda medlemsstaten eller något annat förfarande enligt unionsrätten. Detta kan särskilt vara fallet när det gäller nya framväxande risker eller sådana som påverkar utsatta konsumenter. Av denna anledning bör kommissionen kunna införa åtgärder antingen på eget initiativ eller på begäran av medlemsstaterna. Sådana åtgärder bör vara anpassade till situationens allvar och brådskande karaktär. Det är vidare nödvändigt att införa en lämplig mekanism varigenom kommissionen kan införa direkt tillämpliga interimistiska åtgärder.
- (74) Den risk som en produkt utgör och nivån på denna risk fastställs på grundval av en riskbedömning som utförs av relevanta aktörer. När medlemsstaterna gör sådana riskbedömningar kan de uppnå olika resultat såvitt avser förekomsten av risk eller risknivå. Detta skulle kunna hindra den inre marknaden från att fungera korrekt och äventyra lika villkor för konsumenter och ekonomiska aktörer. En mekanism bör därför inrättas så att kommissionen kan avge ett yttrande om den fråga som tvisten gäller.

- (75) Kommissionen bör regelbundet utarbeta en rapport om tillämpningen av mekanismen enligt artikel 29, vilken bör presenteras för det europeiska nätverket av myndigheter i medlemsstaterna med ansvar för produktsäkerhet enligt denna förordning (nätverket för konsumentssäkerhet). Den rapporten bör identifiera de huvudsakliga kriterier som medlemsstaterna tillämpar för riskbedömning och deras påverkan på den inre marknaden och på en likvärdig konsumentskyddsnivå i syfte att ge medlemsstaterna och kommissionen möjlighet att harmonisera strategierna och kriterierna för riskbedömning.
- (76) Nätverket för konsumentssäkerhet stärker samarbetet mellan medlemsstaterna om kontroll av efterlevnaden av produktsäkerheten. Det underlättar särskilt aktiviteter såsom informationsutbyte, anordnande av gemensamma marknadskontrollaktiviteter samt utbyte av sakkunskap och bästa praxis. Det bör också bidra till harmonisering av metoderna för att samla in uppgifter om produktsäkerhet och till ökad interoperabilitet mellan regionala, sektoriella, nationella och europeiska informationssystem för produktsäkerhet. Nätverket för konsumentssäkerhet bör vederbörligen företrädas och delta i samordnings- och samarbetsverksamheten i det unionsnätverk för produktöverensstämmelse som föreskrivs i förordning (EU) 2019/1020 när samordning av aktiviteter som omfattas av båda förordningarnas tillämpningsområde är nödvändig för att säkerställa deras ändamålsenlighet.
- (77) För att säkerställa både samstämmighet i den rättsliga ramen för marknadskontroll och ett effektivt samarbete mellan nätverket för konsumentssäkerhet och unionsnätverket för produktöverensstämmelse som syftar till strukturerad samordning och strukturerat samarbete mellan medlemsstaternas tillsynsmyndigheter och kommissionen som föreskrivs i förordning (EU) 2019/1020 är det nödvändigt att förbinda nätverket för konsumentssäkerhet med unionsnätverket för produktöverensstämmelse vid den verksamhet som avses i artiklarna 11, 12, 13 och 21 i förordning (EU) 2019/1020.
- (78) Marknadskontrollmyndigheter bör utföra gemensamma aktiviteter med andra myndigheter eller organisationer som företrädar ekonomiska aktörer eller konsumenter i syfte att främja produktsäkerhet och identifiera farliga produkter, inbegripet produkter som erbjuds till försäljning online. I samband med detta bör marknadskontrollmyndigheterna och kommissionen, beroende på vad som är lämpligt, säkerställa att valet av produkter och tillverkare samt den verksamhet som bedrivs inte skapar situationer som kan snedvrider konkurrensen eller påverka parternas objektivitet, oberoende och opartiskhet. Marknadskontrollmyndigheterna bör göra överenskommelser om gemensamma aktiviteter tillgängliga för allmänheten så snart som möjligt, förutsatt att ett sådant offentliggörande inte äventyrar ändamålsenligheten i de aktiviteter som ska utföras.
- (79) Kommissionen bör regelbundet anordna en gemensam aktivitet varigenom marknadskontrollmyndigheterna bör genomföra inspektioner av produkter som förvärvats under fingerad identitet online eller offline, särskilt av de produkter som oftast anmäls i Safety Gate.
- (80) Samtidiga samordnade kontrollåtgärder (*sweeps*) (*samordnade tillsynsåtgärder*) är specifika efterlevnadsåtgärder som ytterligare skulle kunna förbättra produktsäkerheten och därför bör genomföras regelbundet så att överträdelser av denna förordning online och offline upptäcks. Samordnade tillsynsåtgärder bör särskilt genomföras när marknadstrender och konsumentklagomål eller andra indikationer tyder på att vissa produkter eller produktkategorier ofta befinns utgöra en allvarlig risk.
- (81) Allmänhetens tillgång till den information om produktsäkerhet som är tillgänglig för myndigheterna bör i regel säkerställas. När information om produktsäkerhet tillgängliggörs för allmänheten bör den tystnadsplikt som avses i artikel 339 i EUF-fördraget dock skyddas på ett sätt som är förenligt med behovet av att säkerställa att marknadskontrollverksamhet och skyddsåtgärder är ändamålsenliga.
- (82) Klagomål är viktiga för att öka de nationella myndigheternas medvetenhet om säkerheten och ändamålsenligheten i övervakningen och kontrollen av farliga produkter. Medlemsstaterna bör därför ge konsumenter och andra berörda parter såsom konsumentföreningar och ekonomiska aktörer möjlighet att inkomma med sådana klagomål.

- (83) Det offentliga gränssnittet för systemet för snabb varning Safety Gate – Safety Gate-portalen – gör det möjligt för allmänheten, inbegripet konsumenter, ekonomiska aktörer och leverantörer av onlinemarknadsplatser, att få information om korrigerande åtgärder som vidtagits mot farliga produkter som förekommer på unionsmarknaden. En separat del av Safety Gate-portalen ger konsumenterna möjlighet att informera kommissionen om produkter som finns på marknaden och som utgör en risk för hälsa och säkerhet. I relevanta fall bör kommissionen vidta lämpliga uppföljningsåtgärder, särskilt genom att överföra sådan information till berörda nationella myndigheter. Databasen och webbplatsen för Safety Gate bör vara lättillgänglig för personer med funktionsnedsättning.
- (84) Efter att ha kontrollerat att den information som mottagits från konsumenter och andra berörda parter är korrekt bör kommissionen säkerställa lämplig uppföljning. Kommissionen bör i synnerhet vidarebefordra informationen till berörda medlemsstater så att behörig marknadskontrollmyndighet kan gå vidare beroende på vad som är lämpligt och nödvändigt. Det är viktigt att konsumenter och andra berörda parter är ordentligt informerade om kommissionens åtgärder.
- (85) När en produkt som redan sålts till konsumenter visar sig vara farlig kan denna behöva återkallas i syfte att skydda unionens konsumenter. Konsumenterna kan vara omedvetna om att de äger en återkallad produkt. För att återkallelserna ska bli mer verkningsfulla är det därför viktigt att kunna nå ut till de berörda konsumenterna på ett bättre sätt. Direktkontakt är den mest effektiva metoden för att göra konsumenterna mer medvetna om återkallelser och för att få dem att vidta åtgärder. Det är också den kommunikationskanal som föredras bland alla konsumentgrupper. För att konsumenternas säkerhet ska kunna säkerställas är det viktigt att de informeras snabbt och på ett tillförlitligt sätt. Ekonomiska aktörer och, i tillämpliga fall, leverantörer av onlinemarknadsplatser bör därför utnyttja de kunduppgifter som står till deras förfogande för att informera konsumenterna om återkallelser och säkerhetsvarningar för produkter dessa konsumenter har köpt. Det behövs därför en rättslig skyldighet för ekonomiska aktörer och leverantörer av onlinemarknadsplatser att använda de kunduppgifter som redan står till deras förfogande för att informera konsumenterna om återkallelser och säkerhetsvarningar. I det hänseendet bör ekonomiska aktörer och leverantörer av onlinemarknadsplatser säkerställa att det i deras befintliga kundlojalitetsprogram och produktregistreringssystem införs en möjlighet att direkt kontakta kunderna för de återkallelser och säkerhetsvarningar som de berörs av genom vilken kunderna uppmanas att på frivillig basis, efter inköp av en produkt, lämna viss information såsom namn, kontaktuppgifter, produktmodell eller serienummer till tillverkaren. Enbart det faktum att återkallelserna riktar sig till konsumenter bör inte hindra ekonomiska aktörer och leverantörer av onlinemarknadsplatser från att göra alla konsumenter medvetna om ett meddelande om produktåterkallelse eller från att erbjuda avhjälpande åtgärder till andra slutanvändare. Ekonomiska aktörer och leverantörer av onlinemarknadsplatser bör uppmanas att vidta sådana åtgärder, särskilt när det gäller mikroföretag och små företag som verkar som konsumenter.
- (86) Konsumenterna bör uppmanas att registrera produkter för att få information om återkallelser och säkerhetsvarningar. Kommissionen bör ges befogenhet att anta genomförandeakter för att specificera att konsumenterna för vissa specifika produkter eller produktkategorier alltid bör ha möjlighet att registrera en köpt produkt för att kunna bli direkt underrättade om en återkallelse eller en säkerhetsvarning avseende denna produkt. Vid fastställandet av vilka specifika produkter eller produktkategorier som ska omfattas av det kravet bör vederbörlig hänsyn tas till de berörda produkternas eller produktkategoriernas livscykel liksom till de risker som produkterna medför, hur ofta de återkallas och vilken användarkategori som använder produkterna, särskilt utsatta konsumenter.
- (87) En tredjedel av konsumenterna fortsätter att använda farliga produkter trots att de sett ett meddelande om återkallelse, framför allt eftersom meddelanden om återkallelse är skrivna på ett komplicerat sätt eller risken i fråga förminskas. Meddelandet om återkallelse bör därför vara tydligt och transparent och klart beskriva risken i fråga, och termer, uttryck och andra aspekter som kan försämrå konsumentens riskuppfattning bör undvikas. Konsumenterna bör också kunna få ytterligare information, om så behövs, via avgiftsfria telefonnummer eller andra interaktiva instrument.
- (88) För att uppmantra konsumenter att reagera på återkallelser är det också viktigt att den åtgärd som krävs av konsumenten är så enkel som möjligt och att de avhjälpande åtgärder som erbjuds är ändamålsenliga, kostnadsfria och snabba. Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/771 ⁽¹⁹⁾ föreskriver avtalsenliga avhjälpande åtgärder för konsumenter vid bristande avtalsenlighet för fysiska varor vid tidpunkten för leveransen som framkommit under den ansvarsperiod som fastställts av medlemsstaterna i enlighet med artikel 10.3 i det direktivet. Artikel 14 i

⁽¹⁹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/771 av den 20 maj 2019 om vissa aspekter på avtal om försäljning av varor, om ändring av förordning (EU) 2017/2394 och direktiv 2009/22/EG samt om upphävande av direktiv 1999/44/EG (EUT L 136, 22.5.2019, s. 28).

Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/770⁽²⁰⁾ är också tillämplig på de fysiska medium, såsom dvd-skivor, cd-skivor, usb-minnen och minneskort, som används för att lagra digitalt innehåll. Situationer där farliga produkter återkallas från marknaden motiverar dock att det finns specifika bestämmelser som bör tillämpas utan att de påverkar de avtalsenliga avhjälpande åtgärderna eftersom målen för dessa är olika. Medan avtalsenliga avhjälpande åtgärder syftar till att avhjälpa varornas bristande avtalsenlighet, syftar avhjälpande åtgärder i händelse av återkallelse både till att säkerställa att farliga produkter avlägsnas från marknaden och till en lämplig avhjälpande åtgärd för konsumenten. Till följd av detta föreligger stora skillnader mellan de två uppsättningarna av möjliga korrigerande åtgärder: för det första bör det i händelse av en produktåterkallelse enligt denna förordning inte finnas någon tidsbegränsning för att aktivera de avhjälpande åtgärderna, för det andra bör konsumenten ha rätt att begära avhjälpande åtgärder från den relevanta ekonomiska aktören och inte nödvändigtvis från näringsidkaren. I händelse av en återkallelse bör konsumenten inte heller behöva bevisa att produkten är farlig.

- (89) Med tanke på de olika syftena med de avhjälpande åtgärder som tillhandahålls i händelse av en återkallelse av en farlig produkt och de avhjälpande åtgärderna vid en varas bristande avtalsenlighet bör konsumenterna använda det system som motsvarar den relevanta situationen. Om konsumenten till exempel får ett meddelande om återkallelse med en beskrivning av de avhjälpande åtgärder som finns tillgängliga för konsumenten bör konsumenten agera i enlighet med anvisningarna i meddelandet om återkallelse. Vederbörande bör emellertid inte fråntas möjligheten att begära avhjälpande åtgärder från säljaren på grundval av den farliga varans bristande avtalsenlighet.
- (90) När konsumenten har givits tillgång till en avhjälpande åtgärd som uppföljning av en återkallelse kan konsumenten inte få rätt till avhjälpande åtgärder för varans bristande avtalsenlighet av skäl som har att göra med att produkten var farlig, eftersom den bristande avtalsenligheten inte längre föreligger. Om konsumenten åberopar konsumentens rätt till en avhjälpande åtgärd enligt direktiv (EU) 2019/770 eller direktiv (EU) 2019/771 har konsumenten inte heller rätt till en avhjälpande åtgärd enligt denna förordning för samma säkerhetsfråga. Om andra krav på avtalsenlighet för samma vara inte är uppfyllda är dock säljaren fortfarande ansvarig för sådan bristande avtalsenlighet hos varan, även om konsumenten har givits tillgång till en avhjälpande åtgärd till följd av en återkallelse av en farlig produkt.
- (91) Ekonomiska aktörer som inleder en produktåterkallelse bör erbjuda konsumenterna minst två av alternativen reparation, ersättning eller adekvat återbetalning av värdet på den återkallade produkten, utom när så är omöjligt eller oproportionellt. Genom att konsumenterna erbjuds möjlighet att välja mellan avhjälpande åtgärder kan en återkallelse bli effektivare. Dessutom bör incitament som motiverar konsumenterna att ta del av en återkallelse, såsom rabatter eller värdecheckar, uppmuntras så att återkallelserna blir effektivare. Reparation av produkten bör ses som en möjlig avhjälpande åtgärd endast om säkerheten för den reparerade produkten kan säkerställas. Återbetalningsbeloppet bör inte understiga det belopp som konsumenten har betalat, utan att det påverkar ytterligare ersättning enligt nationell rätt. Om det inte finns bevis för det belopp som betalats bör en adekvat återbetalning av värdet på den återkallade produkten ändå tillhandahållas. I händelse av återkallelser av det fysiska mediet för digitalt innehåll i den mening som avses i artikel 2.1 i direktiv (EU) 2019/770 bör återbetalningen täcka samtliga belopp som konsumenten betalat enligt avtalet, enligt artikel 16.1 i det direktivet. Eventuella avhjälpande åtgärder bör inte påverka konsumenternas rätt till skadestånd enligt nationell rätt.
- (92) Avhjälpande åtgärder som erbjuds i händelse av en produktsäkerhetsåterkallelse bör inte ge konsumenterna en överdrivet stor börda eller utsätta dem för risker. Om den avhjälpande åtgärden också medför att den återkallade produkten bortskaffas bör detta bortskaffande utföras med vederbörlig hänsyn till de miljö- och hållbarhetsmål som fastställts på unionsnivå och nationell nivå. Dessutom bör reparationer som utförs av konsumenter ses som en möjlig avhjälpande åtgärd endast om de kan utföras på ett enkelt och säkert sätt, till exempel genom att konsumenten byter ut ett batteri eller klipper av överdrivet långa snören i ett barnplagg när så föreskrivs i meddelandet om återkallelse. Dessutom bör reparationer som utförs av konsumenterna inte påverka konsumenternas rättigheter enligt direktiven (EU) 2019/770 och (EU) 2019/771. I sådana situationer bör ekonomiska aktörer därför inte ålägga konsumenter att reparera en farlig produkt.

⁽²⁰⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/770 av den 20 maj 2019 om vissa aspekter på avtal om tillhandahållande av digitalt innehåll och digitala tjänster (EUT L 136, 22.5.2019, s. 1).

- (93) Denna förordning bör också uppmuntra ekonomiska aktörer och leverantörer av onlinemarknadsplatser att ingå frivilliga samförståndsavtal med behöriga myndigheter, kommissionen eller organisationer som företräder konsumenter eller ekonomiska aktörer för att göra produktsäkerhetsrelaterade frivilliga åtaganden som går längre än de rättsliga skyldigheter som fastställs i unionsrätten.
- (94) Konsumenter bör ha rätt att göra sina rättigheter gällande i samband med skyldigheterna för ekonomiska aktörer eller leverantörer av onlinemarknadsplatser enligt denna förordning genom grupptalan i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/1828 ⁽²¹⁾. För detta ändamål bör det i denna förordning föreskrivas att direktiv (EU) 2020/1828 är tillämpligt på grupptalan i fråga om sådana överträdelser av denna förordning som skadar eller kan skada konsumenters kollektiva intressen. Bilaga I till det direktivet bör därför ändras i enlighet med detta. Det åligger medlemsstaterna att säkerställa att denna ändring återspeglas i deras införlivandeåtgärder som antas i enlighet med det direktivet, även om antagandet av nationella införlivandeåtgärder i det avseendet inte är ett villkor för att det direktivet ska vara tillämpligt på sådan grupptalan. Det direktivet bör vara tillämpligt på grupptalan som väcks mot ekonomiska aktörer och leverantörer av onlinemarknadsplatser som överträder bestämmelser i denna förordning och som därigenom skadar eller kan skada konsumenters kollektiva intressen från och med den dag då denna förordning börjar tillämpas. Fram till den dagen bör konsumenterna kunna förlita sig på att direktiv (EU) 2020/1828 är tillämpligt i enlighet med punkt 8 i bilaga I till det direktivet.
- (95) Unionen bör ha möjlighet att samarbeta och utbyta information rörande produktsäkerhet med tillsynsmyndigheter i tredjeländer eller internationella organisationer inom ramen för sådana avtal som ingåtts mellan unionen och tredjeländer eller internationella organisationer eller sådana arrangemang som ingåtts mellan kommissionen och myndigheter i tredjeländer eller internationella organisationer, också i syfte att förhindra att farliga produkter omsätts på marknaden. Detta samarbete och informationsutbyte bör respektera unionens regler om konfidentialitet och skydd av personuppgifter. Personuppgifter bör överföras endast om ett sådant utbyte är nödvändigt för att skydda konsumenters hälsa och säkerhet.
- (96) Ett systematiskt utbyte av information mellan kommissionen och tredje länder eller internationella organisationer om konsumentprodukters säkerhet och om förebyggande, begränsande och korrigerande åtgärder bör baseras på ömsesidighet, vilket innebär likvärdigt, men inte nödvändigtvis identiskt, utbyte av information för ömsesidig nytta. Ett utbyte av information med ett tredjeland som producerar varor som är avsedda för unionsmarknaden kan bestå av att kommissionen lämnar utvald information från systemet för snabb varning Safety Gate om produkter med ursprung i detta tredjeland. Detta tredjeland kan i utbyte lämna information om de uppföljningsåtgärder som har vidtagits på grundval av de mottagna meddelandena. Ett sådant samarbete kan bidra till målet att stoppa farliga produkter vid källan och förhindra dem från att nå unionsmarknaden.
- (97) För att sanktionerna i betydande grad ska avskräcka ekonomiska aktörer och, i tillämpliga fall, leverantörer av onlinemarknadsplatser från att släppa ut farliga produkter på marknaden bör de stå i proportion till överträdelsens karaktär, den eventuella fördelen för den ekonomiska aktören eller leverantören av onlinemarknadsplatsen och till karaktären på och allvarligheten av den skada som konsumenten lidit. Sanktionerna bör vara effektiva, proportionella och avskräckande.
- (98) Vid påförande av sanktioner bör hänsyn tas till den berörda överträdelsens karaktär, allvarlighet och varaktighet. Åläggandet av sanktioner bör vara proportionellt och förenligt med unionsrätt och nationell rätt, inklusive med tillämpliga rättssäkerhetsgarantier och principerna i stadgan.

⁽²¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/1828 av den 25 november 2020 om grupptalan för att skydda konsumenters kollektiva intressen och om upphävande av direktiv 2009/22/EG (EUT L 409, 4.12.2020, s. 1).

- (99) I syfte att upprätthålla en hög nivå av hälsa och säkerhet för konsumenterna bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på identifiering och spårbarhet av produkter som utgör en potentiell allvarlig risk för konsumenters hälsa och säkerhet och med avseende på hur systemet för snabb varning Safety Gate fungerar, särskilt i syfte att anta villkoren och förfaranden för utbyte av information om åtgärder som meddelas via systemet för snabb varning Safety Gate och av kriterier för att bedöma risknivån. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning ⁽²²⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (100) I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter att anta de särskilda säkerhetskraven, fastställa de utfallsindikatorer utifrån vilka medlemsstaterna måste lämna uppgifter om genomförandet av denna förordning, specificera de nationella kontaktpunkternas uppgifter och roller, vidta åtgärder avseende unionens åtgärder mot produkter som utgör en allvarlig risk, anta villkoren för konsumenternas lämnande av information i Safety Gate-portalen, specificera genomförandet av det driftskompatibla gränssnittet på Safety Gate-portalen, fastställa kraven för registrering av produkter av skäl relaterade till säkerhetsåterkallelser av produkter och anta en förlaga till ett meddelande om återkallelse. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽²³⁾.
- (101) Kommissionen bör anta omedelbart tillämpliga genomförandeakter om det, i vederbörligen motiverade fall med avseende konsumenternas hälsa och säkerhet, är nödvändigt av tvingande skäl till skyndsamhet.
- (102) Kommissionen bör utvärdera genomförandet av de sanktioner som fastställs i denna förordning med avseende på deras effektivitet och avskräckande effekt och, när så är lämpligt, anta ett lagstiftningsförslag med avseende på deras efterlevnad.
- (103) Vissa bestämmelser i förordning (EU) nr 1025/2012 bör ändras för att ta hänsyn till vissa särdrag i den här förordningen, särskilt behovet av att fastställa de särskilda säkerhetskraven inom ramen för denna förordning innan en begäran lämnas till en europeisk standardiseringsorganisation.
- (104) Direktiv 87/357/EEG, som avser konsumentprodukter som inte är livsmedel men som liknar och kan förväxlas med livsmedel så att konsument, särskilt barn, kan placera dem i munnen eller suga på dem eller inta dem, vilket kan orsaka till exempel kvävning, förgiftning eller perforering eller stopp i matsmältningsapparaten, har gett upphov till kontroversiella tolkningar. Dessutom antogs det direktivet vid en tidpunkt då den rättsliga ramen för konsumentprodukters säkerhet hade ett mycket begränsat tillämpningsområde. Av dessa skäl bör direktiv 87/357/EEG upphävas och ersättas av denna förordning, särskilt de bestämmelser i denna förordning som efter en riskbedömning säkerställer att produkter som kan vara skadliga när man placerar dem i munnen eller suger på dem eller intar dem och som kan förväxlas med livsmedel på grund av deras form, lukt, färg, utseende, förpackning, märkning, volym, storlek eller andra egenskaper, bör betraktas som farliga. När marknadskontrollmyndigheterna gör sin utvärdering bör de bland annat beakta att det, såsom Europeiska unionens domstol har slagit fast, inte är nödvändigt att genom objektiva och underbyggda uppgifter visa att produkter som utgör livsmedelimitationer och som placeras i munnen eller sugas på eller intas, kan medföra risker såsom kvävning, förgiftning eller perforering eller stopp i matsmältningsapparaten. De behöriga nationella myndigheterna bör dock från fall till fall bedöma om sådana produkter är farliga och motivera denna bedömning.

⁽²²⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽²³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (105) För att ge ekonomiska aktörer och leverantörer av onlinemarknadsplatser tillräckligt med tid för att anpassa sig till kraven i denna förordning, inbegripet informationskraven, är det nödvändigt att föreskriva en tillräcklig övergångsperiod efter dagen för denna förordnings ikraftträdande under vilken produkter som omfattas av direktiv 2001/95/EG och som överensstämmer med kraven i det direktivet fortfarande får släppas ut på marknaden. Medlemsstaterna bör därför inte hindra att sådana produkter tillhandahålls på marknaden, inbegripet försäljningserbjudanden.
- (106) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att förbättra den inre marknadens funktion och samtidigt säkerställa en hög konsumentskyddsnivå, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna med tanke på behovet av ett omfattande samarbete och samstämdhet mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter och av en mekanism för ett snabbt och effektivt utbyte av information om farliga produkter i unionen utan snarare, eftersom problemet är unionsövergripande, kan uppnås bättre på unionsnivå kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (107) När det, vid tillämpningen av denna förordning, är nödvändigt att behandla personuppgifter bör sådan behandling ske i enlighet med unionsrätten om skydd av personuppgifter. All behandling av personuppgifter enligt denna förordning omfattas av förordningarna (EU) 2016/679 ⁽²⁴⁾ och (EU) 2018/1725 ⁽²⁵⁾ samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG ⁽²⁶⁾, beroende på vad som är tillämpligt. När en konsument rapporterar en produkt i Safety Gate-portalen bör endast de personuppgifter som är nödvändiga för att rapportera den farliga produkten att lagras och dessa uppgifter får inte lagras längre än under en period av fem år räknat från registreringen av uppgifterna. Tillverkare och importörer bör bibehålla registreringar av konsumenters klagomål endast så lång tid som är nödvändig för tillämpningen av denna förordning. Tillverkare och importörer som är fysiska personer bör uppge sitt namn i syfte att säkerställa att konsumenterna kan identifiera produkterna så att dessa blir spårbara.
- (108) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 42 i förordning (EU) 2018/1725.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och innehåll

1. Syftet med denna förordning är att förbättra den inre marknadens funktion och samtidigt säkerställa en hög konsumentskyddsnivå.
2. I denna förordning fastställs grundläggande regler om säkerheten hos konsumentprodukter som släpps ut eller tillhandahålls på marknaden.

⁽²⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽²⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

⁽²⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation) (EGT L 201, 31.7.2002, s. 37).

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på produkter som släpps ut eller tillhandahålls på marknaden i den mån det inte föreligger särskilda bestämmelser med samma syfte enligt unionsrätten som reglerar säkerheten hos de berörda produkterna.

Om produkter omfattas av särskilda säkerhetskrav enligt unionsrätten är denna förordning tillämplig endast i fråga om de aspekter, risker eller riskkategorier som inte omfattas av de kraven.

När det gäller produkter som omfattas av särskilda krav som införts genom unionens harmoniseringslagstiftning enligt definitionen i artikel 3.27

- a) är kapitel II inte tillämpligt i fråga om de risker eller riskkategorier som omfattas av unionens harmoniseringslagstiftning, och
- b) är kapitel III, avsnitt 1, kapitlen V och VII samt kapitlen IX–XI inte tillämpliga.

2. Denna förordning är inte tillämplig på följande:

- a) Humanläkemedel eller veterinärmedicinska läkemedel.
- b) Livsmedel.
- c) Foder.
- d) Levande växter och djur, genetiskt modifierade organismer och genetiskt modifierade mikroorganismer i innesluten användning, samt produkter av växter och djur med koppling till deras framtida fortplantning.
- e) Animaliska biprodukter och framställda produkter.
- f) Växtskyddsmedel.
- g) Utrustning som konsumenterna använder för att förflytta sig eller resa, om den utrustningen manövreras direkt av en tjänsteleverantör i samband med en transporttjänst som tillhandahålls till konsumenterna och inte manövreras av konsumenterna själva.
- h) Luftfartyg som avses i artikel 2.3 d i förordning (EU) 2018/1139.
- i) Antikviteter.

3. Denna förordning är tillämplig på produkter som släpps ut eller tillhandahålls på marknaden, oavsett om de är nya, begagnade, reparerade eller renoverade. Den är inte tillämplig på produkter som ska repareras eller renoveras innan de tas i bruk, förutsatt att de släpps ut eller tillhandahålls på marknaden och är tydligt märkta som sådana produkter.

4. Denna förordning påverkar inte tillämpningen av reglerna i unionsrätten om konsumentskydd.

5. Denna förordning ska genomföras med vederbörlig hänsyn till försiktighetsprincipen.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- 1. *produkt*: ett föremål, oavsett om det är sammankopplat med andra föremål eller inte, som levereras eller tillhandahålls, mot ersättning eller inte, inbegripet i samband med tillhandahållande av en tjänst, som är avsedd för konsumenterna eller som, under rimligen förutsebara förhållanden, sannolikt kommer att användas av konsumenterna även om produkten inte är avsedd för dem.
- 2. *säker produkt*: en produkt som vid normala eller rimligen förutsebara användningsförhållanden, inbegripet den faktiska användningstiden, inte medför någon risk eller endast en minimal risk som är förenlig med produktens användning och som anses godtagbar och förenlig med en hög skyddsnivå för konsumenternas hälsa och säkerhet.
- 3. *farlig produkt*: en produkt som inte är en *säker produkt*.

4. *risk*: kombinationen av sannolikheten för att en farlig situation som kan orsaka skada ska uppkomma och skadans allvar.
5. *allvarlig risk*: en risk som, baserat på en riskbedömning och med beaktande av normal och förutsebar användning av produkten, anses kräva ett snabbt ingripande från marknadskontrollmyndigheterna, inbegripet fall där effekterna av risken inte är omedelbara.
6. *tillhandahållande på marknaden*: leverans av en produkt för distribution, förbrukning eller användning på unionsmarknaden i samband med kommersiell verksamhet, mot betalning eller gratis.
7. *utsläppande på marknaden*: tillhandahållandet för första gången av en produkt på unionsmarknaden.
8. *tillverkare*: en fysisk eller juridisk person som tillverkar en produkt eller som låter utforma eller tillverka en produkt och saluför den produkten i eget namn eller under eget varumärke.
9. *tillverkarens representant*: en fysisk eller juridisk person som är etablerad i unionen och som enligt skriftlig fullmakt från en tillverkare har rätt att i tillverkarens ställe utföra särskilda uppgifter med avseende på tillverkarens skyldigheter enligt denna förordning.
10. *importör*: en fysisk eller juridisk person som är etablerad i unionen och som släpper ut en produkt från ett tredjeland på unionsmarknaden.
11. *distributör*: en annan fysisk eller juridisk person i leveranskedjan än tillverkaren eller importören, som tillhandahåller en produkt på marknaden.
12. *leverantör av distributionstjänster*: en fysisk eller juridisk person som i samband med kommersiell verksamhet erbjuder minst två av tjänsterna magasinering, paketering, adressering och avsändning, utan att ha äganderätt till de varor som berörs, undantaget posttjänster enligt definitionen i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/67/EG ⁽²⁷⁾, postleveranstjänster enligt definitionen i artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/644 ⁽²⁸⁾, och andra posttjänster eller godstransporttjänster.
13. *ekonomisk aktör*: tillverkaren, tillverkarens representant, importören, distributören, leverantören av distributionstjänster eller en annan fysisk eller juridisk person som omfattas av skyldigheter avseende tillverkning av produkter eller tillhandahållande av dem på marknaden i enlighet med denna förordning.
14. *leverantör av en onlinemarknadsplats*: en leverantör av en förmedlingstjänst som använder ett onlinegränssnitt som gör det möjligt för konsumenter att ingå distansavtal med näringsidkare för försäljning av produkter.
15. *onlinegränssnitt*: programvara, inbegripet en webbplats, en del av en webbplats eller en applikation, inbegripet mobila applikationer.
16. *distansavtal*: ett distansavtal enligt definitionen i artikel 2.7 i direktiv 2011/83/EU.
17. *konsument*: en fysisk person som agerar för ändamål som faller utanför den personens näringsverksamhet, affärsverksamhet, hantverk eller yrke.
18. *näringsidkare*: en fysisk person eller en juridisk person, oavsett om den är privatägd eller offentligägd, som agerar, inbegripet genom en person som agerar i den fysiska eller juridiska personens namn eller på den fysiska eller juridiska personens vägnar, för ändamål som rör den fysiska eller juridiska personens näringsverksamhet, affärsverksamhet, hantverk eller yrke.
19. *europeisk standard*: en europeisk standard enligt definitionen i artikel 2.1 b i förordning (EU) nr 1025/2012.
20. *internationell standard*: en internationell standard enligt definitionen i artikel 2.1 a i förordning (EU) nr 1025/2012.

⁽²⁷⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 97/67/EG av den 15 december 1997 om gemensamma regler för utvecklingen av gemenskapens inre marknad för posttjänster och för förbättring av kvaliteten på tjänsterna (EGT L 15, 21.1.1998, s. 14).

⁽²⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/644 av den 18 april 2018 om gränsöverskridande paketleveranstjänster (EUT L 112, 2.5.2018, s. 19).

21. *nationell standard*: en nationell standard enligt definitionen i artikel 2.1 d i förordning (EU) nr 1025/2012.
22. *uropeisk standardiseringsorganisation*: en europeisk standardiseringsorganisation enligt förteckningen i bilaga I till förordning (EU) nr 1025/2012.
23. *marknadskontroll*: den verksamhet som bedrivs och de åtgärder som vidtas av marknadskontrollmyndigheter för att säkerställa att produkter uppfyller kraven i denna förordning.
24. *marknadskontrollmyndighet*: en myndighet som, enligt artikel 10 i förordning (EU) 2019/1020, av en medlemsstat utses som ansvarig för att organisera och utföra marknadskontroll inom den medlemsstatens territorium.
25. *återkallelse*: en åtgärd i syfte att en produkt som redan tillhandahållits konsumenten ska återlämnas.
26. *tillbakadragande*: en åtgärd i syfte att förhindra att en produkt i leveranskedjan tillhandahålls på marknaden.
27. *unionens harmoniseringslagstiftning*: unionslagstiftning som förtecknas i bilaga I till förordning (EU) 2019/1020 och all annan unionslagstiftning som harmoniserar villkoren för saluföring av produkter som omfattas av den förordningen.
28. *antikviteter*: produkter, såsom samlarföremål eller konstverk, med avseende på vilka konsumenterna inte rimligen kan förvänta sig att de uppfyller aktuella säkerhetsstandarder.

Artikel 4

Distansförsäljning

Produkter som erbjuds till försäljning online eller genom andra former av distansförsäljning ska anses ha tillhandahållits på marknaden om försäljningserbjudandet är riktat till konsument i unionen. Ett erbjudande till försäljning ska anses vara riktat till konsument i unionen om den relevanta ekonomiska aktören på något sätt riktar sin verksamhet mot en eller flera medlemsstater.

KAPITEL II

SÄKERHETSKRAV

Artikel 5

Allmänt säkerhetskrav

Ekonomiska aktörer får endast släppa ut eller tillhandahålla säkra produkter på marknaden.

Artikel 6

Aspekter för bedömning av produktsäkerhet

1. Vid bedömning av huruvida en produkt är en säker produkt ska särskilt följande aspekter beaktas:
 - a) Produktens egenskaper, inbegripet dess utformning, tekniska egenskaper, sammansättning, förpackning och anvisningar för montering och, i förekommande fall, för installation, användning och underhåll.
 - b) Produktens inverkan på andra produkter, om det rimligen kan förutses att den kommer att användas tillsammans med andra produkter, inbegripet sammankoppling av sådana produkter.
 - c) Den inverkan som andra produkter kan ha på den produkt som ska bedömas, om det rimligen kan förutses att andra produkter kommer att användas tillsammans med den produkten, inbegripet inverkan av icke inbyggda föremål som är avsedda att avgöra hur den produkt som ska bedömas fungerar, eller ändra eller komplettera sättet på vilket den fungerar, vilket måste beaktas vid bedömningen av säkerheten hos den produkt som ska bedömas.

- d) Presentationen av produkten, dess märkning, inbegripet åldersmärkning med avseende på lämpligheten för barn, eventuella varningar och bruksanvisningar för dess säkra användning och bortskaffande samt eventuella andra anvisningar eller upplysningar om produkten.
 - e) De konsumentkategorier som använder produkten, särskilt genom bedömning av risken för utsatta konsumenter som barn, äldre och personer med funktionsnedsättning, samt könsskillnaders inverkan på hälsa och säkerhet.
 - f) Produktens utseende, om det är sannolikt att utseendet kommer att få konsumenter att använda produkten på ett annat sätt än vad den var utformad för, och särskilt följande:
 - i) Om en produkt som inte är ett livsmedel ändå är livsmedelsliknande och sannolikt kommer att förväxlas med livsmedel på grund av dess form, lukt, färg, utseende, förpackning, märkning, volym, storlek eller andra egenskaper, och konsumenter, särskilt barn, därför kan komma att placera den i munnen eller suga på den eller inta den.
 - ii) Om en produkt, trots att den varken är utformad för eller avsedd att användas av barn, sannolikt kommer att användas av barn eller liknar ett föremål som allmänt anses tilltala eller vara avsett att användas av barn på grund av sin utformning, förpackning eller egenskaper.
 - g) När det krävs på grund av produktens art: lämpliga cybersäkerhetsegenskaper som är nödvändiga för att skydda produkten mot yttre påverkan, inbegripet tredje parter med avsikt att vålla skada, när en sådan påverkan kan inverka på produktens säkerhet, inbegripet eventuell förlust av sammankoppling.
 - h) När det krävs på grund av produktens art: produktens utvecklings- och inlärningsfunktioner och prediktiva funktioner.
2. En produkt ska inte anses vara en farlig produkt av den anledningen att det går att uppnå en högre säkerhetsnivå eller att det finns andra tillgängliga produkter som utgör en mindre risk.

Artikel 7

Presumtion om överensstämmelse med det allmänna säkerhetskravet

1. Vid tillämpning av denna förordning ska en produkt presumeras överensstämma med det allmänna säkerhetskravet i artikel 5 i denna förordning i följande fall:
 - a) Om den överensstämmer med relevanta europeiska standarder eller delar av dem när det gäller de risker och riskkategorier som omfattas av dessa standarder, till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* i enlighet med artikel 10.7 i förordning (EU) nr 1025/2012.
 - b) I avsaknad av sådana relevanta europeiska standarder som avses i led a i denna punkt, om produkten uppfyller nationella krav när det gäller de risker och riskkategorier som omfattas av hälso- och säkerhetskrav som fastställs i nationell rätt i den medlemsstat där den tillhandahålls på marknaden, förutsatt att sådan nationell rätt stämmer överens med unionsrätten.
2. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa de särskilda säkerhetskrav som ska omfattas av europeiska standarder för att säkerställa att produkter som överensstämmer med dessa europeiska standarder uppfyller det allmänna säkerhetskravet i artikel 5. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 46.3.
3. Presumtionen om överensstämmelse med det allmänna säkerhetskravet enligt punkt 1 ska dock inte hindra marknadskontrollmyndigheterna från att vidta alla lämpliga åtgärder enligt denna förordning om det finns belegg för att produkten trots denna presumtion är farlig.

Artikel 8

Ytterligare element som ska beaktas för bedömning av produktsäkerhet

1. Vid tillämpningen av artikel 6 ska, i fall då presumtionen om säkerhet enligt artikel 7 inte är tillämplig, särskilt följande element beaktas vid bedömningen av om en produkt är säker, när de föreligger:
 - a) Andra europeiska standarder än de till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* i enlighet med artikel 10.7 i förordning (EU) nr 1025/2012.
 - b) Internationella standarder.
 - c) Internationella avtal.
 - d) Frivilliga certifieringssystem eller liknande ramar för bedömning av överensstämmelse från tredje part, särskilt sådana som utformats för att stödja unionsrätten.
 - e) Kommissionens rekommendationer eller riktlinjer om bedömning av produktsäkerhet.
 - f) Nationella standarder som fastställts i den medlemsstat där produkten tillhandahålls.
 - g) Den senaste kunskapen och tekniska utvecklingen, inbegripet yttranden från erkända vetenskapliga organ och expertkommittéer.
 - h) Koder för god praxis på produktsäkerhetsområdet som gäller i den berörda sektorn.
 - i) Den säkerhetsnivå som konsumenterna rimligen kan förvänta sig.
 - j) Säkerhetskrav som antagits i enlighet med artikel 7.2.

KAPITEL III

EKONOMISKA AKTÖRERS SKYLDIGHETER

AVSNITT 1

Artikel 9

Tillverkares skyldigheter

1. Tillverkare ska, när de släpper ut sina produkter på marknaden, säkerställa att de har utformats och tillverkats i enlighet med det allmänna säkerhetskravet i artikel 5.
2. Innan tillverkare släpper ut sina produkter på marknaden ska de göra en intern riskanalys och utarbeta teknisk dokumentation som innehåller åtminstone en allmän beskrivning av produkten och dess väsentliga egenskaper av relevans för bedömningen av produktens säkerhet.

När så är lämpligt med hänsyn till möjliga risker i samband med produkten ska den tekniska dokumentation som avses i första stycket också innehålla följande, beroende på vad som är tillämpligt:

- a) En analys av möjliga risker i samband med produkten och åtgärder som vidtagits för att undanröja eller minska dessa risker, inklusive resultaten av rapporter relaterade till tester som utförts av tillverkaren eller av en annan part på tillverkarens uppdrag.
- b) En förteckning över sådana eventuella relevanta europeiska standarder som avses i artikel 7.1 a eller de övriga element som avses i artikel 7.1 b eller 8 och som har tillämpats för att uppfylla det allmänna säkerhetskravet i artikel 5.

Om några av de europeiska standarder, hälso- och säkerhetskrav eller element som avses i artikel 7.1 eller 8 har tillämpats endast delvis, ska tillverkarna ange vilka delar som tillämpats.

3. Tillverkare ska säkerställa att den tekniska dokumentation som avses i punkt 2 är aktuell. De ska hålla denna dokumentation tillgänglig för marknadskontrollmyndigheterna under en period av tio år efter det att produkten har släppts ut på marknaden och på begäran göra dokumentationen tillgänglig för dessa myndigheter.

4. Tillverkare ska säkerställa att det finns förfaranden för att produkter som serietillverkats ska fortsätta att överensstämma med det allmänna säkerhetskravet i artikel 5.

5. Tillverkare ska säkerställa att deras produkter bär ett typ-, tillverknings- eller serienummer eller en annan beteckning som gör det möjligt att identifiera produkten och som är väl synlig och lättläst för konsumenter, eller, om produktens storlek eller beskaffenhet inte tillåter detta, att de erforderliga uppgifterna tillhandahålls på förpackningen eller i ett dokument som åtföljer produkten.

6. Tillverkare ska ange namn, registrerat firmanamn eller registrerat varumärke samt postadress och elektronisk adress och, om de inte är desamma, postadress eller elektronisk adress till den gemensamma kontaktpunkt där tillverkarna kan kontaktas. Denna information ska placeras på produkten eller, om detta inte är möjligt, på förpackningen eller i ett dokument som åtföljer produkten.

7. Tillverkare ska säkerställa att produkten åtföljs av tydliga bruksanvisningar och säkerhetsinformation på ett språk som lätt kan förstås av konsumenterna och som bestämts av den medlemsstat där produkten tillhandahålls på marknaden. Detta krav ska inte gälla om produkten kan användas på ett säkert sätt och på det sätt som tillverkaren avsett utan sådana bruksanvisningar och sådan säkerhetsinformation.

8. Om en tillverkare, på grundval av den information som den tillverkaren förfogar över, anser eller har skäl att tro att en produkt som tillverkaren har släppt ut på marknaden är en farlig produkt, ska tillverkaren omedelbart

- a) vidta de korrigerande åtgärder som krävs för att på ett verkningfullt sätt få produkten att överensstämma med kraven, inbegripet tillbakadragande eller återkallelse, beroende på vad som är lämpligt,
- b) informera konsumenterna om detta, i enlighet med artikel 35 eller 36, eller båda, och
- c) via Safety Business Gateway informera marknadskontrollmyndigheterna i de medlemsstater där produkten har tillhandahålls på marknaden om detta.

Vid tillämpningen av första stycket b och c ska tillverkaren lämna närmare uppgifter, särskilt om risken för konsumenters hälsa och säkerhet och om eventuella korrigerande åtgärder som redan har vidtagits samt, om sådana uppgifter finns tillgängliga, om den mängd produkter som fortfarande finns på marknaden, per medlemsstat.

9. Kommissionen ska säkerställa att den information som är avsedd att varna konsumenter kan tillhandahållas av tillverkare via Safety Business Gateway och att den utan onödigt dröjsmål görs tillgänglig för konsumenter på Safety Gate-portalen.

10. Tillverkare ska säkerställa att andra ekonomiska aktörer, ansvariga personer och leverantörer av onlinemarknadsplatser i den berörda leveranskedjan på lämpligt sätt hålls informerade om alla säkerhetsproblem som de har identifierat.

11. Tillverkare ska göra kommunikationskanaler såsom telefonnummer, elektronisk adress eller en särskild del av sin webbplats allmänt tillgängliga, med beaktande av tillgänglighetsbehoven för personer med funktionsnedsättning, så att konsumenter kan lämna klagomål och informera tillverkare om eventuella olyckor eller säkerhetsproblem som de har haft vid användning av en produkt.

12. Tillverkare ska undersöka inkomna klagomål, och mottagna upplysningar om olyckor, som rör säkerheten hos de produkter som de har tillhandahållit på marknaden och som av den som lämnat klagomålet har påstått vara farliga, och ska föra ett internt register över dessa klagomål samt över produktåterkallelser och eventuella korrigerande åtgärder som har vidtagits för att bringa produkten i överensstämmelse med kraven.

13. Det interna registret över klagomål ska endast lagra de personuppgifter som är nödvändiga för att tillverkaren ska kunna undersöka klagomålet om en påstådd farlig produkt. Sådana uppgifter ska endast bevaras så länge det är nödvändigt för utredningens ändamål och under inga omständigheter längre än fem år efter det att uppgifterna har registrerats.

*Artikel 10***Skyldigheter för tillverkarens representant**

1. En tillverkare får genom skriftlig fullmakt utse en representant.
2. Tillverkarens representant ska utföra de uppgifter som anges i fullmakten från tillverkaren. Tillverkarens representant ska på begäran tillhandahålla marknadskontrollmyndigheterna en kopia av fullmakten. Fullmakten ska ge tillverkarens representant befogenhet att utföra åtminstone följande uppgifter:
 - a) På motiverad begäran från en marknadskontrollmyndighet tillhandahålla den myndigheten all information och dokumentation som behövs för att visa att produkten är säker, på ett officiellt språk som den myndigheten förstår.
 - b) Om tillverkarens representant anser eller har skäl att tro att en produkt i fråga är en farlig produkt, informera tillverkaren om detta.
 - c) Informera de behöriga nationella myndigheterna om eventuella åtgärder som har vidtagits för att undanröja riskerna med de produkter som omfattas av fullmakten genom en underrättelse i Safety Business Gateway, om informationen inte redan har tillhandahållits av tillverkaren eller efter instruktion från tillverkaren.
 - d) På de behöriga nationella myndigheternas begäran samarbeta med dem om alla åtgärder som vidtas för att på ett verkningsfullt sätt undanröja riskerna med de produkter som omfattas av fullmakten.

*Artikel 11***Importörers skyldigheter**

1. Innan en produkt släpps ut på marknaden ska importörer säkerställa att produkten uppfyller det allmänna säkerhetskravet i artikel 5 och att tillverkaren har uppfyllt kraven i artikel 9.2, 9.5 och 9.6.
2. Om en importör, på grundval av den information som importören förfogar över, anser eller har skäl att tro att en produkt inte överensstämmer med kraven i artiklarna 5, 9.2, 9.5 och 9.6 får importören inte släppa ut produkten på marknaden förrän produkten har bringats i överensstämmelse med kraven. Om produkten är en farlig produkt ska importören dessutom omedelbart informera tillverkaren om detta och säkerställa att marknadskontrollmyndigheterna informeras om detta via Safety Business Gateway.
3. Importörer ska ange namn, registrerat firmanamn eller registrerat varumärke samt postadress och elektronisk adress och, om de inte är desamma, postadress eller elektronisk adress till den gemensamma kontaktpunkt där importörerna kan kontaktas. Denna information ska placeras på produkten eller, om detta inte är möjligt, på förpackningen eller i ett dokument som åtföljer produkten. Importörer ska säkerställa att eventuell tilläggsmärkning inte skymmer information i tillverkarens märkning som krävs enligt unionsrätten.
4. Importörer ska säkerställa att den produkt de importerade åtföljs av tydliga bruksanvisningar och säkerhetsinformation på ett språk som lätt kan förstås av konsumenterna och som bestämts av den medlemsstat där produkten tillhandahålls på marknaden, utom om produkten kan användas på ett säkert sätt och som tillverkaren avsett utan sådana bruksanvisningar och sådan säkerhetsinformation.
5. Importörer ska, så länge de har ansvar för en produkt, säkerställa att lagrings- eller transportförhållandena inte äventyrar produktens överensstämmelse med det allmänna säkerhetskravet i artikel 5 och dess överensstämmelse med kraven i artikel 9.5 och 9.6.
6. Importörer ska hålla den kopia av den tekniska dokumentation som avses i artikel 9.2 tillgänglig för marknadskontrollmyndigheterna under en period av tio år efter det att de släppte ut produkten på marknaden och ska säkerställa att de dokument som avses i artikel 9.2, beroende på vad som är tillämpligt, på begäran kan göras tillgängliga för dessa myndigheter.
7. Importörer ska samarbeta med marknadskontrollmyndigheterna och tillverkaren för att säkerställa att en produkt är säker.

8. Om en importör, på grundval av den information som den importören förfogar över, anser eller har skäl att tro att en produkt som denne har släppt ut på marknaden är en farlig produkt, ska importören omedelbart

- a) underrätta tillverkaren om detta,
- b) säkerställa att de korrigerande åtgärder som krävs för att på ett verkningsfullt sätt bringa produkten i överensstämmelse med kraven vidtas, inbegripet tillbakadragande eller återkallelse, beroende på vad som är lämpligt; om sådana åtgärder inte har vidtagits ska importören omedelbart vidta dem,
- c) säkerställa att konsumenterna omedelbart informeras om detta i enlighet med artikel 35 eller 36, eller båda, och
- d) underrätta marknadskontrollmyndigheterna i de medlemsstater där produkten har tillhandahållits på marknaden om detta, genom Safety Business Gateway.

Vid tillämpningen av första stycket b och c ska importören lämna uppgifter, särskilt om risken för konsumenternas hälsa och säkerhet och om eventuella korrigerande åtgärder som redan har vidtagits, samt, om sådana uppgifter finns tillgängliga, den mängd produkter som fortfarande finns på marknaden, per medlemsstat.

9. Importörer ska kontrollera huruvida de kommunikationskanaler som avses i artikel 9.11 är allmänt tillgängliga för konsumenterna, och därmed gör det möjligt för dem att lämna klagomål och informera om eventuella olyckor eller säkerhetsproblem som konsumenterna har haft vid användning av produkten. Om sådana kanaler saknas ska importörerna tillhandahålla dem, med beaktande av tillgänglighetsbehov för personer med funktionsnedsättning.

10. Importörer ska undersöka inkomna klagomål, och mottagna upplysningar om olyckor, som rör säkerheten hos de produkter som de har tillhandahållit på marknaden och som den som lämnat klagomålet har påstått vara farliga, och notera dessa klagomål, liksom produktåterkallelser och eventuella korrigerande åtgärder som har vidtagits för att bringa produkten i överensstämmelse med kraven, i det register som avses i artikel 9.12 eller i deras eget interna register. Importörerna ska på lämpligt sätt hålla tillverkaren, distributörerna och, när så är relevant, leverantörer av distributions-tjänster och leverantörer av onlinemarknadsplatser underrättade om utredningen och om resultaten av den.

11. Registret över klagomål ska endast lagra de personuppgifter som är nödvändiga för att importören ska kunna undersöka klagomålet om en påstådd farlig produkt. Sådana uppgifter ska bevaras bara så länge som det är nödvändigt för utredningens syften och i vart fall inte längre än fem år efter det att uppgifterna har registrerats.

Artikel 12

Distributörers skyldigheter

1. Innan distributörer tillhandahåller en produkt på marknaden ska de kontrollera att tillverkaren och, i tillämpliga fall, importören har uppfyllt kraven i artiklarna 9.5, 9.6, 9.7, 11.3 och 11.4, beroende på vad som är tillämpligt.

2. Distributörer ska, så länge de har ansvar för en produkt, säkerställa att lagrings- eller transportförhållandena inte äventyrar produktens överensstämmelse med det allmänna säkerhetskravet i artikel 5 och med kraven i artiklarna 9.5, 9.6, 9.7, 11.3 och 11.4, beroende på vad som är tillämpligt.

3. Om en distributör, på grundval av den information som den distributören förfogar över, anser eller har skäl att tro att en produkt inte överensstämmer med kraven i artiklarna 5, 9.5, 9.6, 9.7, 11.3 och 11.4, beroende på vad som är tillämpligt, får distributören inte tillhandahålla produkten på marknaden om inte produkten har bringats i överensstämmelse med kraven.

4. Om en distributör, på grundval av den information som distributören förfogar över, anser eller har skäl att tro att en produkt som denne har tillhandahållit på marknaden är en farlig produkt eller inte överensstämmer med kraven i artiklarna 9.5, 9.6, 9.7, 11.3 och 11.4, beroende på vad som är tillämpligt, ska distributören

- a) omedelbart informera tillverkaren eller importören, beroende på vad som är tillämpligt, om detta, och
- b) säkerställa att de korrigerande åtgärder som krävs för att på ett verkningsfullt sätt bringa produkten i överensstämmelse med kraven vidtas, inbegripet tillbakadragande eller återkallelse, beroende på vad som är lämpligt,

- c) säkerställa att marknadskontrollmyndigheterna i de medlemsstater där produkten har tillhandahållits på marknaden omedelbart informeras om detta via Safety Business Gateway.

Vid tillämpningen av första stycket b och c ska distributören lämna lämpliga upplysningar som denne har tillgång till angående risken för konsumenternas hälsa och säkerhet, antalet berörda produkter och de eventuella korrigerande åtgärder som redan har vidtagits.

Artikel 13

Fall där tillverkarnas skyldigheter är tillämpliga på andra personer

1. En fysisk eller juridisk person ska anses vara tillverkare vid tillämpningen av denna förordning och ska omfattas av tillverkarens skyldigheter enligt artikel 9 om den fysiska eller juridiska personen släpper ut en produkt på marknaden i eget namn eller under eget varumärke.
2. En annan fysisk eller juridisk person än tillverkaren, som väsentligt ändrar produkten ska anses vara tillverkare vid tillämpningen av denna förordning och ska omfattas av tillverkarens skyldigheter enligt artikel 9 för den del av produkten som påverkas av ändringen, eller för hela produkten om den väsentliga ändringen påverkar dess säkerhet.
3. En ändring av en produkt, på fysisk eller digital väg, ska anses vara väsentlig om den påverkar produktens säkerhet och följande kriterier är uppfyllda:
 - a) Ändringen ändrar produkten på ett sätt som inte förutsågs vid den ursprungliga riskbedömningen av produkten.
 - b) Farans art har förändrats, en ny fara har uppkommit eller risknivån har ökat på grund av ändringen.
 - c) Ändringarna har inte gjorts av konsumenterna själva eller för deras räkning för eget bruk.

Artikel 14

Interna processer för produktsäkerhet

Ekonomiska aktörer ska säkerställa att de har interna processer för produktsäkerhet som gör det möjligt för dem att uppfylla de relevanta kraven i denna förordning.

Artikel 15

Ekonomiska aktörers samarbete med marknadskontrollmyndigheterna

1. Ekonomiska aktörer ska samarbeta med marknadskontrollmyndigheterna beträffande åtgärder som kan undanröja eller minska risker som produkter som de har tillhandahållit på marknaden medför.
2. På begäran av en marknadskontrollmyndighet ska den ekonomiska aktören tillhandahålla all nödvändig information, särskilt:
 - a) En fullständig beskrivning av den risk som produkten utgör, därmed sammanhängande klagomål och kända olyckor.
 - b) En beskrivning av eventuella korrigerande åtgärder som har vidtagits för att hantera risken.
3. På begäran ska de ekonomiska aktörerna också identifiera och meddela följande relevanta spårbarhetsinformation för produkten:
 - a) Alla ekonomiska aktörer som har levererat produkten, eller en del, en komponent eller programvara som är inbyggd i produkten, till dem.

b) Alla ekonomiska aktörer som de har levererat en produkt till.

4. De ekonomiska aktörerna ska kunna lämna den information som avses i punkt 2 under en period av tio år efter det att de har fått produkten levererad eller efter det att de har levererat produkten, beroende på vad som är tillämpligt.

5. De ekonomiska aktörerna ska kunna lämna den information som avses i punkt 3 under en period av sex år efter det att de har fått produkten, eller en del, en komponent eller programvara som är inbyggd i produkten, levererad eller efter det att de har levererat produkten, beroende på vad som är tillämpligt.

6. Marknadskontrollmyndigheterna får begära att de ekonomiska aktörerna lämnar in regelbundna lägesrapporter, och besluta om, eller när, den korrigerande åtgärden kan anses vara slutförd.

Artikel 16

Ansvarig person för produkter som släpps ut på unionsmarknaden

1. En produkt som omfattas av denna förordning får inte släppas ut på marknaden såvida inte en ekonomisk aktör som är etablerad i unionen är ansvarig för de uppgifter som anges i artikel 4.3 i förordning (EU) 2019/1020 med avseende på den produkten. Artikel 4.2 och 4.3 i den förordningen ska vara tillämplig på produkter som omfattas av den här förordningen. Vid tillämpningen av den här förordningen ska hänvisningar till "harmoniserad unionslagstiftning" och "den tillämpliga harmoniserade unionslagstiftningen" i artikel 4.3 i den förordningen läsas som "denna förordning".

2. Utan att det påverkar ekonomiska aktörers skyldigheter enligt den här förordningen ska den ekonomiska aktör som avses i punkt 1 i den här artikeln, utöver de uppgifter som avses i artikel 4.3 i förordning (EU) 2019/1020, och för att säkerställa säkerheten hos den produkt som den ekonomiska aktören ansvarar för, när så är lämpligt med hänsyn till eventuella risker i samband med en produkt, regelbundet kontrollera följande:

a) Att produkten överensstämmer med den tekniska dokumentation som avses i artikel 9.2 i den här förordningen.

b) Att produkten uppfyller kraven i artikel 9.5, 9.6 och 9.7 i den här förordningen.

Den ekonomiska aktör som avses i punkt 1 i denna artikel ska på begäran av marknadskontrollmyndigheterna tillhandahålla belägg i form av dokumentation för de kontroller som utförts.

3. Namn, registrerat firmanamn eller registrerat varumärke, och kontaktuppgifter, inklusive postadress och elektronisk adress, för den ekonomiska aktör som avses i punkt 1 ska anges på produkten eller dess förpackning, paketet eller ett åtföljande dokument.

Artikel 17

Information till ekonomiska aktörer

1. Kommissionen ska utan kostnad förse ekonomiska aktörer med allmän information om denna förordning.

2. Medlemsstaterna ska förse ekonomiska aktörer, på deras begäran och utan kostnad, med särskild information om genomförandet av denna förordning på nationell nivå och om de nationella regler om produktsäkerhet som är tillämpliga på produkter som omfattas av denna förordning. För detta ändamål ska artikel 9.1 och 9.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/515 ⁽²⁹⁾ tillämpas.

⁽²⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/515 av den 19 mars 2019 om ömsesidigt erkännande av varor som är lagligen saluförda i en annan medlemsstat och om upphävande av förordning (EG) nr 764/2008 (EUT L 91, 29.3.2019, s. 1).

Kommissionen ska anta särskilda riktlinjer för ekonomiska aktörer, med särskild hänsyn till behoven hos de aktörer som räknas som små och medelstora företag, inbegripet mikroföretag, om hur de skyldigheter som fastställs i den här förordningen ska fullgöras.

Artikel 18

Särskilda spårbarhetskrav för vissa produkter, produktkategorier eller produktgrupper

1. För vissa produkter, produktkategorier eller produktgrupper som sannolikt kommer att utgöra en allvarlig risk för konsumenters hälsa och säkerhet, på grundval av olyckor som registrerats i Safety Business Gateway, Safety Gate-statistiken, resultaten av de gemensamma aktiviteterna om produktsäkerhet och andra relevanta indikatorer eller belägg, och efter samråd med nätverket för konsumentssäkerhet, relevanta expertgrupper och relevanta intressenter, får kommissionen upprätta ett spårbarhetssystem som ekonomiska aktörer som släpper ut och tillhandahåller dessa produkter på marknaden ska följa.

2. Spårbarhetssystemet ska bestå av insamling och lagring av uppgifter, inbegripet på elektronisk väg, som gör det möjligt att identifiera produkten, dess komponenter eller de ekonomiska aktörer som ingår i leveranskedjan, samt villkoren för att visa och få tillgång till dessa uppgifter, inbegripet placering av en databärare på produkten, dess förpackning eller åtföljande dokument.

3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 45 med avseende på att komplettera denna förordning genom att

- a) fastställa vilka produkter, produktkategorier eller produktgrupper eller komponenter som sannolikt kommer att utgöra en allvarlig risk för konsumenters hälsa och säkerhet enligt punkt 1; kommissionen ska i de berörda delegerade akterna ange huruvida den har tillämpat den riskanalysmetod som föreskrivs i kommissionens genomförandebeslut (EU) 2019/417 ⁽³⁰⁾ eller, om denna metod inte är lämplig för produkten i fråga, ge en utförlig beskrivning av den metod som tillämpats,
- b) ange vilken typ av uppgifter som de ekonomiska aktörerna ska samla in och lagra genom det spårbarhetssystem som avses i punkt 2,
- c) ange villkoren för att visa och få tillgång till uppgifter, inbegripet placering av en databärare på produkten, dess förpackning eller åtföljande dokument enligt punkt 2,
- d) ange vilka aktörer som ska ha tillgång till de uppgifter som avses i led b och till vilka uppgifter de ska ha tillgång, inbegripet konsumenter, ekonomiska aktörer, leverantörer av onlinemarknadsplatser, behöriga nationella myndigheter, kommissionen och organisationer av allmänt intresse, eller organisationer som agerar för deras räkning.

4. Marknadskontrollmyndigheter, konsumenter, ekonomiska aktörer och andra relevanta aktörer ska utan kostnad ha tillgång till de uppgifter som avses i punkt 3 på grundval av deras respektive åtkomsträttigheter enligt den tillämpliga delegerade akt som har antagits i enlighet med punkt 3 d.

5. När kommissionen antar de åtgärder som avses i punkt 3 ska den beakta

- a) åtgärdernas kostnadseffektivitet, inklusive åtgärdernas inverkan på företag, i synnerhet små och medelstora företag,
- b) en lämplig tidsram för att göra det möjligt för ekonomiska aktörer att förbereda sig för dessa åtgärder, och
- c) kompatibiliteten och interoperabiliteten med andra produktspårbarhetssystem som redan upprättats på unionsnivå eller internationell nivå.

⁽³⁰⁾ Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2019/417 av den 8 november 2018 om fastställande av riktlinjer för förvaltningen av Europeiska unionens system för snabbt informationsutbyte (Rapex) upprättade enligt artikel 12 i direktiv 2001/95/EG om allmän produktsäkerhet och dess underrättelsesystem (EUT L 73, 15.3.2019, s. 121).

AVSNITT 2

Artikel 19

Ekonomiska aktörers skyldigheter vid distansförsäljning

Om ekonomiska aktörer tillhandahåller produkter på marknaden online eller genom andra former av distansförsäljning ska erbjudandet om de produkterna tydligt och synligt ange åtminstone följande information:

- a) Tillverkarens namn, registrerade firmanamn eller registrerade varumärke samt den postadress och elektroniska adress där tillverkaren kan kontaktas.
- b) Om tillverkaren inte är etablerad i unionen: namn, postadress och elektronisk adress till den ansvariga personen i den mening som avses i artikel 16.1 i denna förordning eller artikel 4.1 i förordning (EU) 2019/1020.
- c) Information som gör det möjligt att identifiera produkten, inbegripet en bild av den, dess typ och eventuell annan produktbeteckning.
- d) Eventuell varnings- eller säkerhetsinformation som ska anbringas på produkten eller på förpackningen eller ingå i ett åtföljande dokument i enlighet med denna förordning eller unionens tillämpliga harmoniseringslagstiftning på ett språk som lätt kan förstås av konsumenterna och som bestämts av den medlemsstat där produkten tillhandahålls på marknaden.

Artikel 20

Ekonomiska aktörers skyldigheter vid olyckor som hänger samman med produkters säkerhet

1. Vid en olycka orsakad av en produkt som släpps ut eller tillhandahålls på marknaden ska tillverkaren säkerställa att olyckan, utan onödigt dröjsmål från det att tillverkaren får kännedom om olyckan, via Safety Business Gateway anmäls till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där olyckan inträffade. Anmälan ska innehålla produktens typ och identifikationsnummer samt omständigheterna kring olyckan, om dessa är kända. Tillverkaren ska på begäran underrätta de behöriga myndigheterna om all annan relevant information.
2. Vid tillämpning av punkt 1 ska tillverkaren underrätta de behöriga myndigheterna om händelser i samband med användningen av en produkt som lett till en persons död eller till allvarliga negativa effekter – permanenta eller övergående – för den personens hälsa och säkerhet, inbegripet skador, annan kroppsskada, sjukdomar och kroniska hälsoeffekter.
3. Importörer och distributörer som känner till en olycka orsakad av en produkt som de släppt ut eller tillhandahållit på marknaden ska utan onödigt dröjsmål informera tillverkaren om detta. Tillverkaren ska göra anmälan i enlighet med punkt 1 eller instruera importören eller en av distributörerna att göra anmälan.
4. Om tillverkaren av produkten inte är etablerad i unionen ska den ansvariga personen i den mening som avses i artikel 16.1 i denna förordning eller artikel 4.1 i förordning (EU) 2019/1020 som känner till en olycka säkerställa att anmälan görs.

Artikel 21

Information i elektroniskt format

Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 9.5, 9.6, 9.7, 11.3 och 16.3 och de relevanta bestämmelserna i unionens harmoniseringslagstiftning, får ekonomiska aktörer också tillhandahålla den information som avses i de bestämmelserna i ett digitalt format genom elektroniska tekniska lösningar som tydligt syns på produkten eller, om detta inte är möjligt, på förpackningen eller i ett dokument som åtföljer produkten. Denna information ska anges på ett språk som lätt kan förstås av konsumenterna och som bestämts av den medlemsstat där produkten tillhandahålls på marknaden, inbegripet i format som är tillgängliga för personer med funktionsnedsättning.

KAPITEL IV

LEVERANTÖRER AV ONLINEMARKNADSPLATSER

Artikel 22

Särskilda skyldigheter för leverantörer av onlinemarknadsplatser med avseende på produktsäkerhet

1. Utan att det påverkar de allmänna skyldigheter som föreskrivs i artikel 11 i förordning (EU) 2022/2065 ska leverantörer av onlinemarknadsplatser utse en gemensam kontaktpunkt som gör det möjligt att kommunicera direkt med medlemsstaternas marknadskontrollmyndigheter, på elektronisk väg, i frågor som rör produktsäkerhet, särskilt i syfte att underrätta om förelägganden som utfärdats i enlighet med punkt 4 i den här artikeln.

Leverantörer av onlinemarknadsplatser ska registrera sig i Safety Gate-portalen och ange information om sin gemensamma kontaktpunkt på Safety Gate-portalen.

2. Utan att det påverkar de allmänna skyldigheter som föreskrivs i artikel 12 i förordning (EU) 2022/2065 ska leverantörer av onlinemarknadsplatser utse en gemensam kontaktpunkt för att göra det möjligt för konsumenter att direkt och snabbt kommunicera med dem i frågor som rör produktsäkerhet.

3. Leverantörer av onlinemarknadsplatser ska säkerställa att de har interna processer för produktsäkerhet för att utan onödigt dröjsmål kunna uppfylla de relevanta kraven i denna förordning.

4. När det gäller befogenheter som tilldelats av medlemsstaterna i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) 2019/1020 ska medlemsstaterna tilldela sina marknadskontrollmyndigheter nödvändiga befogenheter att, när det gäller specifikt innehåll som hänvisar till ett erbjudande om en farlig produkt, utfärda ett föreläggande med krav på att leverantörer av onlinemarknadsplatser ska avlägsna sådant innehåll från sitt onlinegränssnitt, blockera tillgången till det eller visa en tydlig varning. Sådana förelägganden ska utfärdas i enlighet med de minimivillkor som anges i artikel 9.2 i förordning (EU) 2022/2065.

Leverantörer av onlinemarknadsplatser ska vidta nödvändiga åtgärder för att ta emot och behandla förelägganden som utfärdats enligt denna punkt, och de ska agera utan onödigt dröjsmål, och under alla omständigheter inom två arbetsdagar från mottagandet av föreläggandet. De ska informera den utfärdande marknadskontrollmyndigheten om föreläggandets effekt på elektronisk väg genom att använda de kontaktuppgifter till marknadskontrollmyndigheten som offentliggjorts i Safety Gate-portalen.

5. Förelägganden som utfärdas enligt punkt 4 kan kräva att leverantören av en onlinemarknadsplats, under den angivna perioden, från sitt onlinegränssnitt ska avlägsna allt identiskt innehåll som hänvisar till ett erbjudande om den farliga produkten i fråga, blockera tillgången till det eller visa en uttrycklig varning, förutsatt att sökningen efter det berörda innehållet är begränsad till den information som anges i föreläggandet och inte kräver att leverantören av en onlinemarknadsplats gör en oberoende bedömning av innehållet, samt att sökningen och avlägsnandet kan utföras på ett proportionellt sätt med hjälp av tillförlitliga automatiserade verktyg.

6. Leverantörer av onlinemarknadsplatser ska beakta regelbunden information om farliga produkter som marknadskontrollmyndigheterna har underrättat om i enlighet med artikel 26 och som mottagits via Safety Gate-portalen, i syfte att tillämpa deras frivilliga åtgärder som syftar till att upptäcka, identifiera, avlägsna eller blockera tillgången till det innehåll som hänvisar till erbjudanden om farliga produkter på deras onlinemarknadsplats, i tillämpliga fall, inbegripet genom att använda det driftskompatibla gränssnittet till Safety Gate-portalen i enlighet med artikel 34. De ska informera den myndighet som gjort anmälan till systemet för snabb varning Safety Gate om vidtagna åtgärder genom att använda de kontaktuppgifter till marknadskontrollmyndigheten som offentliggjorts i Safety Gate-portalen.

7. För att uppfylla kraven i artikel 31.3 i förordning (EU) 2022/2065 vad gäller produktsäkerhet ska leverantörer av onlinemarknadsplatser åtminstone använda Safety Gate-portalen.

8. Leverantörer av onlinemarknadsplatser ska, utan onödigt dröjsmål och under alla omständigheter inom tre arbetsdagar från mottagandet av anmälan, behandla de anmälningar som rör produktsäkerhetsfrågor med avseende på den produkt som erbjuds till försäljning online via deras tjänster och som mottagits i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) 2022/2065.

9. För att uppfylla kraven i artikel 31.1 och 31.2 i förordning (EU) 2022/2065 vad gäller information om produktsäkerhet ska leverantörer av onlinemarknadsplatser utforma och organisera sitt onlinegränssnitt på ett sätt som gör det möjligt för de näringsidkare som erbjuder produkten att för varje produkt som erbjuds tillhandahålla åtminstone följande information och som säkerställer att informationen visas eller på annat sätt görs lättillgänglig för konsumenterna i produktförteckningen:

- a) Tillverkarens namn, registrerade firmanamn eller registrerade varumärke samt den postadress och elektroniska adress där tillverkaren kan kontaktas.
- b) Om tillverkaren inte är etablerad i unionen, namn, postadress och elektronisk adress till den ansvariga personen i den mening som avses i artikel 16.1 i denna förordning eller artikel 4.1 i förordning (EU) 2019/1020.
- c) Information som gör det möjligt att identifiera produkten, inbegripet en bild av den, dess typ och eventuell annan produktbeteckning.
- d) Eventuell varnings- eller säkerhetsinformation som ska anbringas på produkten eller åtfölja den i enlighet med denna förordning eller unionens tillämpliga harmoniseringslagstiftning på ett språk som lätt kan förstås av konsumenterna och som bestämts av den medlemsstat där produkten tillhandahålls på marknaden.

10. De interna processer som avses i punkt 3 ska omfatta mekanismer som gör det möjligt för näringsidkare att tillhandahålla

- a) information i enlighet med punkt 9 i denna artikel, inbegripet information om den tillverkare som är etablerad i unionen eller, i tillämpliga fall, den ansvariga personen i den mening som avses i artikel 16.1 i den här förordningen eller artikel 4.1 i förordning (EU) 2019/1020, och
- b) deras självcertifiering, i vilken de åtar sig att erbjuda enbart produkter som uppfyller kraven i den här förordningen och, i tillämpliga fall, ytterligare identifieringsinformation, i enlighet med artikel 30.1 i förordning (EU) 2022/2065.

11. I syfte att uppfylla kraven avseende produktsäkerhet i artikel 23 i förordning (EU) 2022/2065 ska leverantörer av onlinemarknadsplatser, under en rimlig tidsperiod och efter att ha utfärdat en förhandsvarning, tillfälligt avbryta tillhandahållandet av sina tjänster till näringsidkare som ofta erbjuder produkter som inte uppfyller kraven i den här förordningen.

12. Leverantörer av onlinemarknadsplatser ska samarbeta med marknadskontrollmyndigheterna, med näringsidkare och med relevanta ekonomiska aktörer för att underlätta alla åtgärder som vidtas för att undanröja eller, om så inte är möjligt, minska risker som är förknippade med en produkt som erbjuds eller har erbjudits online genom deras tjänster.

Leverantörer av onlinemarknadsplatser ska särskilt göra följande:

- a) Säkerställa att de ger konsumenterna lämplig information i rätt tid, inbegripet genom att
 - i) direkt underrätta alla berörda konsumenter som har köpt den relevanta produkten via leverantörernas gränssnitt i händelse av en produktsäkerhetsåterkallelse som leverantörerna har faktisk kännedom om eller om konsumenterna måste uppmärksammas på viss information för att säkerställa säker användning av en produkt (*säkerhetsvarning*) i enlighet med artikel 35 eller 36, eller båda,
 - ii) offentliggöra information om produktsäkerhetsåterkallelser på leverantörernas onlinegränssnitt.
- b) Informera den relevanta ekonomiska aktören om beslutet att avlägsna, eller blockera tillgången till, innehåll som hänvisar till ett erbjudande om en farlig produkt.
- c) Samarbeta med marknadskontrollmyndigheter och med relevanta ekonomiska aktörer för att säkerställa effektiva återkallelser av produkter, inbegripet genom att avstå från att hindra produktåterkallelser.
- d) Omedelbart, genom Safety Business Gateway, ge marknadskontrollmyndigheterna i de medlemsstater där den relevanta produkten har tillhandahållits på marknaden information om farliga produkter som har erbjudits på deras onlinegränssnitt, och som de har faktisk kännedom om, genom att tillhandahålla de relevanta upplysningar som är tillgängliga för dem angående risken för konsumenters hälsa och säkerhet, mängden produkter per medlemsstat som fortfarande finns på marknaden, om dessa upplysningar finns att tillgå, och eventuella korrigerande åtgärder som enligt deras kännedom redan har vidtagits.

- e) Samarbeta när det gäller olyckor som anmälts till dem, inbegripet genom att
 - i) utan dröjsmål informera relevanta näringsidkare och ekonomiska aktörer om den information de har fått om olyckor eller säkerhetsfrågor, i de fall de har kännedom om att produkten i fråga erbjöds av dessa näringsidkare via deras gränssnitt,
 - ii) utan dröjsmål via Safety Business Gateway anmäla eventuella olyckor som de har informerats om och som leder till en allvarlig risk för eller faktisk skada på en konsuments hälsa eller säkerhet orsakad av en produkt som tillhandahålls på deras onlinemarknadsplats samt informera tillverkaren om detta.
- f) Samarbeta med brottsbekämpande myndigheter på unionsnivå och nationell nivå, inbegripet Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf), genom regelbundet och strukturerat utbyte av information om erbjudanden som leverantörer av onlinemarknadsplatser har avlägsnat på grundval av denna artikel.
- g) Ge tillgång till leverantörernas gränssnitt för de onlineverktyg som marknadskontrollmyndigheterna använder för att identifiera farliga produkter.
- h) Samarbeta för att så långt det är möjligt identifiera leveranskedjan för farliga produkter genom att på begäran lämna ut uppgifter om den relevanta informationen inte är allmänt tillgänglig.
- i) På motiverad begäran av marknadskontrollmyndigheterna, när leverantörer av onlinemarknadsplatser eller onlinesäljare har infört tekniska hinder för extrahering av data från deras onlinegränssnitt (dataskrapning), tillåta skrapning av sådana data uteslutande för produktsäkerhetsändamål på grundval av de identifieringsparametrar som tillhandahålls av de begärande marknadskontrollmyndigheterna.

KAPITEL V

MARKNADSKONTROLL OCH GENOMFÖRANDE

Artikel 23

Marknadskontroll

1. Artiklarna 10, 11.1–11.7, 12–15, 16.1–16.5, 18, 19 och 21–24 i förordning (EU) 2019/1020 ska vara tillämpliga på produkter som omfattas av den här förordningen.
2. Vid tillämpningen av denna förordning ska förordning (EU) 2019/1020 tillämpas enligt följande:
 - a) Hänvisningar till "harmoniserad unionslagstiftning", "den tillämpliga harmoniserade unionslagstiftningen", "denna förordning och för tillämpningen av harmoniserad unionslagstiftning", "den berörda harmoniserade unionslagstiftningen" och "harmoniserad unionslagstiftning eller denna förordning" i artiklarna 11, 13, 14, 16, 18 och 23 i den förordningen ska läsas som hänvisningar till "denna förordning".
 - b) Hänvisningen till "den lagstiftningen och denna förordning" i artikel 11.1 b i den förordningen ska läsas som en hänvisning till "denna förordning".
 - c) Hänvisningar till "nätverk" i artiklarna 11–13 och 21 i den förordningen ska läsas som hänvisningar till "det nätverk och det nätverk för konsumentssäkerhet som avses i artikel 30 i denna förordning".
 - d) Hänvisningar till "bristande överensstämmelse" och "icke överensstämmande med kraven" i artiklarna 11, 13–16, 22 och 23 i den förordningen ska läsas som hänvisningar till "bristande överensstämmelse med denna förordning".
 - e) Hänvisningen till "artikel 41" i artikel 14.4 i) i den förordningen ska läsas som en hänvisning till "artikel 44 i denna förordning".
 - f) Hänvisningen till "artikel 20" i artikel 19.1 i den förordningen ska läsas som en hänvisning till "artikel 26 i denna förordning".

3. Om en farlig produkt har identifierats får marknadskontrollmyndigheterna begära att tillverkaren lämnar information om andra produkter som tillverkats enligt samma förfarande och som innehåller samma komponenter eller ingår i samma tillverkningssats, som är utsatta för samma risk.

Artikel 24

Rapportering

1. Medlemsstaterna ska senast två år efter antagandet av den genomförandeakt som avses i punkt 2 och därefter varje år till kommissionen meddela uppgifter om tillämpningen av denna förordning.

Efter meddelandet från medlemsstaterna ska kommissionen årligen utarbeta en sammanfattande rapport och göra den tillgänglig för allmänheten.

2. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa de utfallsindikatorer på grundval av vilka medlemsstaterna ska lämna de uppgifter som avses i punkt 1 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 46.3.

KAPITEL VI

SYSTEMET FÖR SNABB VARNING SAFETY GATE OCH SAFETY BUSINESS GATEWAY

Artikel 25

Systemet för snabb varning Safety Gate

1. Kommissionen ska vidareutveckla, modernisera och upprätthålla systemet för snabb varning för utbyte av information om korrigerande åtgärder avseende farliga produkter (*systemet för snabb varning Safety Gate*), samt öka dess effektivitet.

2. Kommissionen och medlemsstaterna ska ha tillgång till systemet för snabb varning Safety Gate. För detta ändamål ska varje medlemsstat utse en gemensam nationell kontaktpunkt som åtminstone ska ansvara för att kontrollera att anmälningarna är fullständiga och att de lämnas in för validering av kommissionen samt för kommunikation med kommissionen när det gäller de uppgifter som föreskrivs i artikel 26.1–26.6.

Kommissionen ska anta en genomförandeakt som specificerar de nationella gemensamma kontaktpunkternas roller och uppgifter. Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 46.3.

Artikel 26

Anmälan av farliga produkter genom systemet för snabb varning Safety Gate

1. Medlemsstaterna ska genom systemet för snabb varning Safety Gate anmäla korrigerande åtgärder som vidtagits av deras myndigheter eller ekonomiska aktörer på grundval av

- a) bestämmelserna i denna förordning när det gäller farliga produkter som utgör en allvarlig risk för konsumenternas hälsa och säkerhet, och
- b) artikel 20 i förordning (EU) 2019/1020.

2. Medlemsstaterna får också anmäla planerade korrigerande åtgärder för produkter som utgör en allvarlig risk genom systemet för snabb varning Safety Gate om de anser det nödvändigt med hänsyn till hur brådskande risken för konsumenternas hälsa eller säkerhet är.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 i denna artikel ska medlemsstaterna informera kommissionen om korrigerande åtgärder som vidtas av deras myndigheter eller av ekonomiska aktörer på grundval av denna förordning och kommissionen ska vidarebefordra denna information till övriga medlemsstater. Medlemsstaterna får, i detta syfte, genom systemet för snabb varning Safety Gate anmäla korrigerande åtgärder som vidtagits av deras myndigheter eller ekonomiska aktörer på grundval av denna förordning, bestämmelser i unionens harmoniseringslagstiftning och förordning (EU) 2019/1020 när det gäller produkter som utgör en icke-allvarlig risk.
4. De nationella myndigheterna ska lämna in de anmälningar som avses i punkt 1 genom systemet för snabb varning Safety Gate utan dröjsmål och under alla omständigheter inom fyra arbetsdagar efter det att den korrigerande åtgärden vidtagits.
5. Senast fyra arbetsdagar efter det att kommissionen tagit emot en fullständig anmälan ska den kontrollera om anmälan uppfyller kraven i denna artikel och de krav avseende driften av systemet för snabb varning Safety Gate som fastställts av kommissionen på grundval av punkt 10. Om anmälan uppfyller kraven i denna artikel och de övriga kraven ska kommissionen vidarebefordra den till övriga medlemsstater.
6. Medlemsstaterna ska utan onödigt dröjsmål genom systemet för snabb varning Safety Gate anmäla eventuella uppdateringar, ändringar eller återkallanden av de korrigerande åtgärder som avses i punkterna 1, 2 och 3.
7. Om en medlemsstat anmäler korrigerande åtgärder som vidtagits i fråga om produkter som utgör en allvarlig risk ska de övriga medlemsstaterna genom systemet för snabb varning Safety Gate anmäla de korrigerande åtgärder eller andra åtgärder som vidtagits därefter med avseende på samma produkter och all annan relevant information, inbegripet resultaten av eventuella tester eller analyser som genomförts, utan onödigt dröjsmål och under alla omständigheter senast fyra arbetsdagar efter det att korrigerande eller andra åtgärder vidtagits.
8. Om kommissionen identifierar, inbegripet på grundval av information som inkommit från konsumenter eller konsumentorganisationer, produkter som sannolikt kommer att utgöra en allvarlig risk och för vilka medlemsstaterna inte har lämnat in en anmälan i systemet för snabb varning Safety Gate, ska den underrätta medlemsstaterna om detta. Medlemsstaterna ska utföra lämpliga kontroller och, om de vidtar åtgärder, anmäla dem genom systemet för snabb varning Safety Gate i enlighet med punkt 1.
9. Kommissionen ska genomföra det gränssnitt som avses i artikel 20.5 i förordning (EU) 2019/1020 mellan det informations- och kommunikationssystem som avses i artikel 34 i den förordningen och systemet för snabb varning Safety Gate för att göra det möjligt att ett utkast till anmälan från systemet för snabb varning Safety Gate utlöses från det informations- och kommunikationssystemet i syfte att undvika dubbel inmatning av data.
10. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 45 i syfte att komplettera denna förordning, särskilt med avseende på bestämmelser om
- a) tillgången till systemet för snabb varning Safety Gate,
 - b) driften av systemet för snabb varning Safety Gate,
 - c) den information som ska föras in i systemet för snabb varning Safety Gate,
 - d) de krav som anmälningarna måste uppfylla, och
 - e) kriterierna för bedömning av risknivån.

Artikel 27

Safety Business Gateway

1. Kommissionen ska upprätthålla en webbportal som gör det möjligt för ekonomiska aktörer och leverantörer av onlinemarknadsplatser att enkelt förse marknadskontrollmyndigheter och konsumenter med den information som avses i artiklarna 9.8, 9.9, 10.2 c, 11.2, 11.8, 12.4, 20 och 22 (*Safety Business Gateway*).
2. Kommissionen ska utarbeta riktlinjer för det praktiska genomförandet av Safety Business Gateway.

KAPITEL VII

KOMMISSIONENS ROLL OCH SAMORDNING AV KONTROLLEN AV EFTERLEVNADEN

Artikel 28

Unionsåtgärder mot produkter som utgör en allvarlig risk

1. Om kommissionen får kännedom om en produkt, eller en särskild produktkategori eller produktgrupp, som utgör en allvarlig risk för konsumenternas hälsa och säkerhet, får den, antingen på eget initiativ eller på begäran av medlemsstaterna, genom genomförandeakter vidta lämpliga åtgärder som är anpassade till situationens allvar och brådskande karaktär, om
 - a) risken, på grund av arten av det säkerhetsproblem som produkten, produktkategorin eller produktgruppen medför, inte kan åtgärdas på ett sätt som är förenligt med falllets allvar eller brådskande karaktär inom ramen för andra förfaranden som fastställs i den specifika unionsrätt som är tillämplig på de aktuella produkterna, och
 - b) risken kan undanröjas på ett verkningsfullt sätt endast genom att lämpliga åtgärder vidtas på unionsnivå för att säkerställa en enhetlig och hög nivå på skyddet för konsumenternas hälsa och säkerhet och en väl fungerande inre marknad.

Dessa åtgärder får omfatta åtgärder som förbjuder, tillfälligt avbryter eller begränsar utsläppandet eller tillhandahållandet på marknaden av sådana produkter eller fastställer särskilda villkor för bedömning av överensstämmelse med avseende på säkerhetskraven, i tillämpliga fall, eller för saluföring av sådana produkter, exempelvis representativ slumpvis provning av produkterna, i syfte att säkerställa en hög konsumentsäkerhetsnivå.

Medlemsstaterna ska inom sin jurisdiktion vidta alla lämpliga efterlevnadsåtgärder som krävs för att säkerställa ett ändamålsenligt genomförande av dessa genomförandeakter. De berörda medlemsstaternas behöriga myndigheter ska underrätta kommissionen om de efterlevnadsåtgärder som vidtagits.

Kommissionen ska regelbundet utvärdera effektiviteten i de efterlevnadsåtgärder som vidtagits av medlemsstaterna och informera det nätverk för konsumentsäkerhet om resultatet av den utvärderingen.

2. De genomförandeakter som avses i punkt 1 ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 46.3. I genomförandeakterna ska fastställas vilken dag de ska upphöra att gälla.
3. Vid vederbörligen motiverade och tvingande skäl till skyndsamhet med avseende på konsumenters hälsa och säkerhet får kommissionen anta omedelbart tillämpliga genomförandeakter i enlighet med det förfarande som avses i artikel 46.4.
4. Export från unionen av en produkt som det är förbjudet att släppa ut eller tillhandahålla på unionsmarknaden enligt en åtgärd som antagits enligt punkt 1 eller 3 ska vara förbjuden, såvida inte detta uttryckligen tillåts enligt åtgärden, av vederbörligen motiverade skäl.
5. Varje medlemsstat får till kommissionen lämna en motiverad begäran om att den ska undersöka behovet av att vidta en åtgärd enligt punkt 1 eller 3.

Artikel 29

Begäran om ett yttrande från kommissionen om skillnader i riskbedömning

1. Produkter som har bedömts vara farliga på grundval av ett beslut av en marknadskontrollmyndighet i en medlemsstat enligt denna förordning ska av marknadskontrollmyndigheterna i andra medlemsstater presumeras vara farliga.

2. Om marknadskontrollmyndigheterna i olika medlemsstater når olika slutsatser i fråga om identifiering eller risknivå på grundval av sin egen utredning och riskbedömning, får vilken medlemsstat som helst hänskjuta frågan till kommissionen och begära att den yttrar sig i frågan; kommissionen ska utan onödigt dröjsmål avge ett yttrande om identifieringen eller risknivån för den berörda produkten, beroende på vad som är lämpligt. Även om frågan inte hänskjutits till kommissionen, får kommissionen avge ett yttrande på eget initiativ. För att avge ett sådant yttrande som avses i denna punkt får kommissionen begära in relevanta upplysningar och dokument och ska uppmana alla medlemsstater att framföra sina synpunkter.
3. Om kommissionen avger ett yttrande enligt punkt 2 ska det vederbörligen beaktas av medlemsstaterna.
4. Kommissionen ska utarbeta riktlinjer för det praktiska genomförandet av denna artikel.
5. Kommissionen ska regelbundet utarbeta en rapport om tillämpningen av denna artikel och ska lägga fram den för nätverket för konsumentssäkerhet.

Artikel 30

Nätverket för konsumentssäkerhet

1. Ett europeiskt nätverk av myndigheter i medlemsstaterna med ansvar för produktsäkerhet (*nätverket för konsumentssäkerhet*) inrättas härmed.

Syftet med nätverket för konsumentssäkerhet ska vara att fungera som en plattform för strukturerad samordning och strukturerat samarbete mellan medlemsstaternas myndigheter och kommissionen för att öka produktsäkerheten i unionen.

2. Kommissionen ska främja och delta i driften av nätverket för konsumentssäkerhet, särskilt i form av administrativt samarbete.
3. Uppgifterna för nätverket för konsumentssäkerhet ska särskilt vara att
 - a) underlätta ett regelbundet utbyte av information om riskbedömningar, farliga produkter, provningsmetoder och provningsresultat, standarder, datainsamlingsmetoder, informations- och kommunikationssystemens interoperabilitet, de senaste forskningsrönen och användningen av ny teknik samt andra aspekter som har betydelse för kontrollverksamheter,
 - b) organisera skapande och genomförande av gemensamma övervaknings- och provningsprojekt, inbegripet när det gäller e-handel,
 - c) främja utbyte av sakkunskap och bästa metoder samt utbildningssamarbete,
 - d) förbättra samordningen på unionsnivå när det gäller att spåra, dra tillbaka och återkalla farliga produkter,
 - e) underlätta ett förstärkt och strukturerat samarbete mellan medlemsstaterna om kontroll av efterlevnaden av produktsäkerheten, särskilt för att underlätta de verksamheter som avses i artikel 32,
 - f) underlätta genomförandet av denna förordning.
4. Nätverket för konsumentssäkerhet ska samordna sina åtgärder med annan befintlig unionsverksamhet som rör marknadskontroll och konsumentssäkerhet och ska, i förekommande fall, samarbeta och utbyta information med andra unionsnätverk, unionsgrupper och unionsorgan.
5. Nätverket för konsumentssäkerhet ska anta sitt arbetsprogram, som bland annat ska innehålla prioriteringarna i unionen med avseende på säkerhet hos de produkter som omfattas av denna förordning och med avseende på de risker som omfattas av denna förordning.

Nätverket för konsumentssäkerhet ska samlas regelbundet och, vid behov, på vederbörligen motiverad begäran av kommissionen eller en medlemsstat.

Nätverket för konsumentssäkerhet får bjuda in experter och andra utomstående parter, däribland konsumentorganisationer, att delta i dess möten.

6. Nätverket för konsumentssäkerhet ska vederbörligen företrädas och regelbundet delta i den relevanta verksamheten i det unionsnätverk för produktöverensstämmelse som inrättats i enlighet med artikel 29 i förordning (EU) 2019/1020 och ska bidra till dess verksamhet i fråga om produktsäkerhet för att säkerställa lämplig samordning av marknadskontrollen på både harmoniserade och icke-harmoniserade områden.

Artikel 31

Gemensamma aktiviteter för produktsäkerhet

1. Inom ramen för den verksamhet som avses i artikel 30.3 b får marknadskontrollmyndigheterna komma överens med andra relevanta myndigheter eller med organisationer som representerar ekonomiska aktörer eller konsumenter om att utföra aktiviteter som syftar till att säkerställa säkerhet och skydd av konsumenternas hälsa med avseende på särskilda kategorier av produkter som tillhandahålls på marknaden, särskilt produktkategorier som ofta anses medföra en allvarlig risk för konsumenters hälsa och säkerhet.
2. Den berörda marknadskontrollmyndigheten och de parter som avses i punkt 1 ska säkerställa att överenskommelsen om att utföra sådana aktiviteter inte leder till illojal konkurrens mellan ekonomiska aktörer och inte påverkar de parternas objektivitet, oberoende och opartiskhet.
3. Kommissionen ska regelbundet anordna gemensamma aktiviteter för marknadskontrollmyndigheter, varigenom marknadskontrollmyndigheterna utför inspektioner av produkter som erbjuds online eller offline, som dessa myndigheter förvärvat under fingerad identitet.
4. En marknadskontrollmyndighet får använda all information som erhållits genom genomförda gemensamma aktiviteter som en del av en utredning som den genomför angående produktsäkerhet.
5. Den berörda marknadskontrollmyndigheten ska göra överenskommelsen om gemensamma aktiviteter, inklusive namnen på de medverkande parterna, tillgänglig för allmänheten och ska föra in den överenskommelsen i det informations- och kommunikationssystem som avses i artikel 34 i förordning (EU) 2019/1020. Kommissionen ska göra den överenskommelsen tillgänglig på Safety Gate-portalen.

Artikel 32

Marknadskontrollmyndigheternas samtidiga samordnade kontrollåtgärder

1. De berörda marknadskontrollmyndigheterna ska genomföra samtidiga samordnade kontrollåtgärder (*sweeps*) (*samordnade kontrollåtgärder*) med avseende på särskilda produkter eller produktkategorier i syfte att kontrollera överensstämmelsen med denna förordning.
2. Om inte annat överenskommit mellan de medverkande marknadskontrollmyndigheterna ska samordnade kontrollåtgärder samordnas av kommissionen. Samordnaren av den samordnade kontrollåtgärden ska, när så är lämpligt, offentliggöra de sammanställda resultaten.
3. I samband med samordnade kontrollåtgärder får de medverkande marknadskontrollmyndigheterna utnyttja de utredningsbefogenheter som anges i kapitel V och andra befogenheter som tilldelas dem enligt nationell rätt.
4. Marknadskontrollmyndigheterna får bjuda in kommissionens tjänstemän och andra medföljande personer som bemyndigats av kommissionen att delta i samordnade kontrollåtgärder.

KAPITEL VIII

RÄTT TILL INFORMATION OCH TILL EN AVHJÄLPANDE ÅTGÄRD

Artikel 33

Information mellan myndigheter och allmänheten

1. Information som medlemsstaternas myndigheter eller kommissionen förfogar över angående åtgärder för produkter som medför risker för konsumenternas hälsa och säkerhet ska i allmänhet ställas till allmänhetens förfogande i enlighet med kraven på öppenhet, utan att detta påverkar de begränsningar som krävs för kontroll- och utredningsverksamhet. Allmänheten ska särskilt ha tillgång till information om produktidentifikation, riskens art och de åtgärder som vidtagits. Denna information ska även tillhandahållas i format som är tillgängliga för personer med funktionsnedsättning.
2. Medlemsstaterna och kommissionen ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att deras tjänstemän och övriga anställda är skyldiga att skydda information som inhämtats vid tillämpning av denna förordning. Den informationen ska behandlas konfidentiellt i enlighet med unionsrätten och nationell rätt.
3. Tystnadsplikten får inte hindra att relevant information sprids till medlemsstaternas behöriga myndigheter och kommissionen för att säkerställa att marknadsövervakningen och marknadskontrollen är verkningsfulla. Myndigheter som mottar information som omfattas av tystnadsplikt ska säkerställa att informationen skyddas i enlighet med unionsrätten och nationell rätt.
4. Medlemsstaterna ska ge konsumenter och andra berörda parter möjlighet att inkomma med klagomål till de behöriga myndigheterna om produktsäkerhet, om kontroll- och övervakningsverksamheten beträffande specifika produkter samt om fall där avhjälpande åtgärder som erbjudits konsumenter i samband med produktåterkallelser inte är tillfredsställande. Sådana klagomål ska följas upp på lämpligt sätt. De behöriga myndigheterna ska förse den som lämnat in klagomålet med lämplig information om uppföljningen, i enlighet med nationell rätt.

Artikel 34

Safety Gate-portalen

1. Vid tillämpning av artiklarna 9.9, 20, 22, 31.5 och 33.1 ska kommissionen driva en Safety Gate-portal som ger allmänheten kostnadsfri och öppen tillgång till utvalda uppgifter som anmälts i enlighet med artikel 26 (*Safety Gate-portalen*).
2. Safety Gate-portalen ska ha ett gränssnitt som är intuitivt för användarna, och den information som tillhandahålls på portalen ska vara lättillgänglig för allmänheten, inbegripet för personer med funktionsnedsättning.
3. Konsumenterna och andra berörda parter ska ha möjlighet att informera kommissionen om produkter som kan utgöra en risk för konsumenters hälsa och säkerhet via en separat del av Safety Gate-portalen. Kommissionen ska ta vederbörlig hänsyn till den mottagna informationen och, efter att ha kontrollerat att den är korrekt, vid behov vidarebefordra denna information till berörda medlemsstater utan onödigt dröjsmål för att säkerställa att den informationen följs upp på lämpligt sätt. Kommissionen ska informera konsumenter och andra berörda parter om sina åtgärder.
4. Kommissionen ska genom en genomförandeakt anta bestämmelser om hur konsumenterna ska lämna information i enlighet med punkt 3 samt om hur sådan information ska översändas till de berörda nationella myndigheterna för eventuell uppföljning. Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 46.3.
5. Senast den 13 december 2024 ska kommissionen utveckla ett driftskompatibelt gränssnitt som gör det möjligt för leverantörer av onlinemarknadsplatser att koppla sina gränssnitt till Safety Gate-portalen.

6. Kommissionen ska anta genomförandeakter med närmare uppgifter om genomförandet av det driftskompatibla gränssnittet för Safety Gate-portalen i enlighet med punkt 5, särskilt vad gäller tillgången till och driften av systemet. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 46.3.

Artikel 35

Information om produktsäkerhet från ekonomiska aktörer och leverantörer av onlinemarknadsplatser till konsumenter

1. Vid en produktsäkerhetsåterkallelse eller när konsumenterna måste uppmärksammas på viss information för att säkerställa säker användning av en produkt (*säkerhetsvarning*) ska ekonomiska aktörer, i enlighet med sina respektive skyldigheter enligt artiklarna 9, 10, 11 och 12, och leverantörer av onlinemarknadsplatser, i enlighet med sina skyldigheter enligt artikel 22.12, säkerställa att alla berörda konsumenter som kan identifieras informeras direkt och utan onödigt dröjsmål. Ekonomiska aktörer och, i förekommande fall, leverantörer av onlinemarknadsplatser som samlar in sina kunders personuppgifter ska använda denna information för återkallelser och säkerhetsvarningar.

2. Om ekonomiska aktörer och leverantörer av onlinemarknadsplatser har system för produktregistrering eller kundlojalitetsprogram som möjliggör identifiering av produkter som köpts av konsumenter för andra ändamål än för att kontakta kunderna med säkerhetsinformation, ska de erbjuda sina kunder möjligheten att tillhandahålla separata kontaktuppgifter endast för säkerhetsrelaterade syften. De personuppgifter som samlas in för detta ändamål ska begränsas till ett nödvändigt minimum och får endast användas för att kontakta konsumenter vid en återkallelse eller säkerhetsvarning.

3. Kommissionen får genom genomförandeakter fastställa krav för särskilda produkter eller produktkategorier som ska uppfyllas av ekonomiska aktörer och leverantörer av onlinemarknadsplatser för att ge konsumenter möjlighet att registrera en produkt som de har köpt, i syfte att bli underrättade direkt i händelse av en produktsäkerhetsåterkallelse eller säkerhetsvarning avseende den produkten, i enlighet med punkt 1 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 46.3.

4. Om inte alla berörda konsumenter kan kontaktas enligt punkt 1 ska ekonomiska aktörer och leverantörer av onlinemarknadsplatser, i enlighet med sina respektive ansvarsområden, sprida tydlig och synlig information i form av ett meddelande om återkallelse eller en säkerhetsvarning via andra lämpliga kanaler och säkerställa största möjliga räckvidd, inbegripet, när så är möjligt, företagets webbplats, sociala medier, nyhetsbrev och försäljningsställen samt, i förekommande fall, meddelanden i massmedier och andra kommunikationskanaler. Informationen ska vara tillgänglig för personer med funktionsnedsättningar.

Artikel 36

Meddelande om återkallelse

1. Om information om en produktsäkerhetsåterkallelse lämnas till konsumenterna i skriftlig form, i enlighet med artikel 35.1 och 35.4, ska informationen utformas som ett meddelande om återkallelse.

2. Ett för konsumenterna lättbegripligt meddelande om återkallelse ska vara tillgängligt på det eller de språk som används i den eller de medlemsstater där produkten har tillhandahållits på marknaden och innehålla följande:

- a) En rubrik bestående av ordet "Produktsäkerhetsåterkallelse".
- b) En tydlig beskrivning av den återkallade produkten, inklusive
 - i) bild, namn och märke på produkten,
 - ii) produktidentifikationsnummer, till exempel parti- eller serienummer och, i tillämpliga fall, grafiska uppgifter om var på produkten dessa finns,
 - iii) information om när, var och av vem produkten såldes, om sådan information är tillgänglig.

- c) En tydlig beskrivning av den fara som är förknippad med den återkallade produkten, varvid ska undvikas element som kan försvaga konsumenters riskuppfattning, till exempel genom att använda termer och uttryck som "frivilligt", "försiktighetsskäl", "skönmässigt", "i sällsynta fall" eller "i specifika fall" eller genom att ange att inga olyckor har rapporterats.
- d) En tydlig beskrivning av de åtgärder som konsumenterna bör vidta, inklusive en instruktion om att omedelbart sluta använda den återkallade produkten.
- e) En tydlig beskrivning av de avhjälpande åtgärder som är tillgängliga för konsumenter i enlighet med artikel 37.
- f) Ett telefonnummer eller en interaktiv onlinetjänst som konsumenter kan kontakta gratis för att få mer information på relevanta officiella språk i unionen.
- g) En uppmaning att vid behov sprida informationen om återkallelsen till andra personer.

3. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa mallen för ett meddelande om återkallelse, med beaktande av den vetenskapliga utvecklingen och marknadsutvecklingen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 46.2. Mallen ska göras tillgänglig av kommissionen i ett format som gör det möjligt för ekonomiska aktörer att enkelt skapa ett meddelande om återkallelse, inbegripet i format med god tillgänglighet för personer med funktionsnedsättning.

Artikel 37

Avhjälpande åtgärder vid en produktsäkerhetsåterkallelse

1. Utan att det påverkar tillämpningen av direktiven (EU) 2019/770 och (EU) 2019/771 ska, vid en produktsäkerhetsåterkallelse som initieras av en ekonomisk aktör eller åläggs av en nationell behörig myndighet, den ekonomiska aktör som ansvarar för produktsäkerhetsåterkallelsen erbjuda konsumenten en ändamålsenlig, kostnadsfri och snabb avhjälpande åtgärd.

2. Utan att det påverkar andra avhjälpande åtgärder som den ekonomiska aktör som ansvarar för återkallelsen eventuellt erbjuder konsumenten, ska den ekonomiska aktören erbjuda konsumenten att välja mellan minst två av följande avhjälpande åtgärder:

- a) Reparation av den återkallade produkten.
- b) Ersättning av den återkallade produkten med en säker produkt av samma typ och av minst samma värde och kvalitet.
- c) Adekvat återbetalning av värdet på den återkallade produkten, förutsatt att återbetalningsbeloppet inte understiger det belopp som konsumenten betalat.

Genom undantag från första stycket får den ekonomiska aktören erbjuda konsumenten endast en avhjälpande åtgärd om andra avhjälpande åtgärder skulle vara omöjliga eller, jämfört med den föreslagna avhjälpande åtgärden, skulle medföra att den ekonomiska aktör som ansvarar för produktsäkerhetsåterkallelsen ådrar sig oproportionella kostnader, med beaktande av alla omständigheter, inbegripet huruvida den alternativa avhjälpande åtgärden skulle kunna tillhandahållas utan väsentlig olägenhet för konsumenten.

Konsumenten ska alltid ha rätt till återbetalning för produkten när den ekonomiska aktör som ansvarar för produktsäkerhetsåterkallelsen inte har slutfört reparationen eller ersatt produkten inom rimlig tid och utan väsentlig olägenhet för konsumenten.

3. Att en konsument utför en reparation ska endast betraktas som en ändamålsenlig avhjälpande åtgärd om den lätt och säkert kan utföras av konsumenten och där denna möjlighet anges i meddelandet om återkallelse. I sådana fall ska den ekonomiska aktör som ansvarar för produktsäkerhetsåterkallelsen ge konsumenterna nödvändiga anvisningar, kostnadsfria reservdelar eller programvaruuppdateringar. Att en konsument utför en reparation får inte medföra att konsumenten fråntas sina rättigheter enligt direktiven (EU) 2019/770 och (EU) 2019/771.

4. Konsumentens bortskaffande av produkten får endast ingå bland de åtgärder som ska vidtas av konsumenter enligt artikel 36.2 d om konsumenten kan bortskaffa den på ett enkelt och säkert sätt, och ska inte påverka konsumentens rätt enligt punkt 1 i den här artikeln att få återbetalning för den återkallade produkten eller att få den ersatt.

5. Den avhjälpande åtgärden får inte medföra betydande olägenhet för konsumenten. Konsumenten ska inte stå för kostnaderna för att transportera eller på annat sätt returnera produkten. För produkter som till sin natur inte är bärbara ska den ekonomiska aktören ombesörja upphämtning av produkten.

Artikel 38

Samförståndsavtal

1. Nationella behöriga myndigheter och kommissionen får främja frivilliga samförståndsavtal med ekonomiska aktörer eller leverantörer av onlinemarknadsplatser liksom med organisationer som företräder konsumenter eller ekonomiska aktörer, i syfte att göra frivilliga åtaganden för att förbättra produktsäkerhet.
2. Frivilliga åtaganden inom ramen för sådana samförståndsavtal ska inte påverka skyldigheterna för ekonomiska aktörer och leverantörer av onlinemarknadsplatser enligt denna förordning eller annan relevant unionsrätt.

Artikel 39

Grupptalan

Direktiv (EU) 2020/1828 ska tillämpas på gruppatalan som väcks mot ekonomiska aktörer och leverantörer av onlinemarknadsplatser som överträder bestämmelser i denna förordning och därmed skadar, eller kan skada, konsumenters kollektiva intressen.

KAPITEL IX

INTERNATIONELLT SAMARBETE

Artikel 40

Internationellt samarbete

1. För att förbättra den övergripande säkerhetsnivån för produkter som tillhandahålls på marknaden och säkerställa lika villkor på internationell nivå får kommissionen samarbeta, inbegripet genom informationsutbyte, med myndigheter i tredjeländer eller internationella organisationer inom tillämpningsområdet för denna förordning. Allt sådant samarbete ska bygga på ömsesidighet, innehålla bestämmelser om konfidentialitet som motsvarar dem som är tillämpliga i unionen och säkerställa att allt informationsutbyte sker i enlighet med tillämplig unionsrätt. Samarbetet eller informationsutbytet får till exempel avse följande:
 - a) Efterlevnadskontroll och säkerhetsrelaterade åtgärder, också i syfte att förhindra att farliga produkter omsätts, inbegripet marknadskontroll.
 - b) Metoder för riskbedömning och produktprovning,
 - c) Samordnade produktåterkallelser och andra liknande åtgärder.
 - d) Vetenskapliga och tekniska frågor och tillsynsfrågor, i syfte att förbättra produktsäkerhet och utarbeta gemensamma prioriteringar och strategier på internationell nivå.
 - e) Nya frågor som har betydande inverkan på hälsa och säkerhet.
 - f) Användning av ny teknik för att förbättra produktsäkerheten och öka spårbarheten i leveranskedjan.
 - g) Aktiviteter med anknytning till standardisering.
 - h) Utbyte av tjänstemän och utbildningsprogram.

2. Kommissionen får förse tredjeländer eller internationella organisationer med utvald information från systemet för snabb varning Safety Gate och få relevant information om produkters säkerhet och om förebyggande, begränsande och korrigerande åtgärder som vidtagits av dessa tredjeländer eller internationella organisationer. Kommissionen ska i förekommande fall dela med sig av sådan information till de nationella myndigheterna.
3. Det informationsutbyte som avses i punkt 2 får ske i form av antingen
 - a) ett icke-systematiskt utbyte, i vederbörligen motiverade och specifika fall, eller
 - b) ett systematiskt utbyte, baserat på ett administrativt arrangemang som specificerar vilken typ av information som ska utbytas och formerna för utbytet.
4. Kandidatländer och tredjeländer får delta fullt ut i systemet för snabb varning Safety Gate förutsatt att deras lagstiftning är i linje med relevant unionsrätt och att de deltar i det europeiska standardiseringssystemet. Sådant deltagande ska medföra samma skyldigheter som för medlemsstaterna enligt denna förordning, inbegripet underrättelse- och uppföljningskrav. Fullt deltagande i systemet för snabb varning Safety Gate ska grundas på avtal mellan unionen och dessa länder, i enlighet med de arrangemang som fastställs i de avtalen.
5. Informationsutbyte enligt denna artikel ska, i den mån det rör sig om personuppgifter, ske i enlighet med unionens dataskyddsregler. Personuppgifter får överföras endast i den utsträckning ett sådant utbyte är nödvändigt för ändamålet att skydda konsumenters hälsa och säkerhet.
6. Information som utbyts enligt denna artikel får endast användas för ändamålet att skydda konsumenters hälsa och säkerhet.

KAPITEL X

FINANSIELLA BESTÄMMELSER

Artikel 41

Finansiering av verksamhet

1. Unionen ska finansiera följande verksamheter i samband med tillämpningen av denna förordning:
 - a) Utförande av nätverket för konsumenters säkerhets uppgifter.
 - b) Utveckling och drift av systemet för snabb varning Safety Gate, inbegripet utveckling av elektroniska interoperabilitetslösningar för utbyte av uppgifter
 - i) mellan systemet för snabb varning Safety Gate och de nationella marknadskontrollsystemen,
 - ii) mellan systemet för snabb varning Safety Gate och tullsystem,
 - iii) med andra relevanta begränsade system som marknadskontrollmyndigheterna använder för efterlevnadskontroll.
 - c) Utveckling och underhåll av Safety Gate-portalen och Safety Business Gateway, inbegripet ett offentligt icke-begränsat programvarugränssnitt för datautbyte med plattformar och tredje parter.
2. Unionen får finansiera följande verksamheter i samband med tillämpningen av denna förordning:
 - a) Utveckling av instrument för internationellt samarbete enligt artikel 40.
 - b) Utarbetande och uppdatering av bidrag till riktlinjer om marknadskontroll och produktsäkerhet.
 - c) Verksamhet som gör teknisk eller vetenskaplig sakkunskap tillgänglig för kommissionen i syfte att bistå kommissionen vid genomförandet av administrativt samarbete om marknadskontroll.

- d) Förberedande eller kompletterande arbete i samband med genomförande av marknadskontroller kopplade till tillämpningen av denna förordning, till exempel studier, program, utvärderingar, riktlinjer, jämförande analyser, ömsesidiga besök och besöksprogram, personalutbyte, forskningsarbete, utveckling och underhåll av databaser, utbildning, laboratoriearbete, kvalifikationsprövning, provningar i samarbete mellan olika laboratorier och arbete med bedömningar av överensstämmelse.
- e) Unionens marknadskontrollkampanjer och därmed sammanhängande verksamhet, inbegripet resurser och utrustning, it-verktyg och utbildning.
- f) Verksamhet som utförs enligt program för tekniskt stöd, samarbete med tredjeländer och främjande och stärkande av unionens åtgärder och system för marknadskontroll bland berörda parter på unionsnivå och internationell nivå, inbegripet verksamhet som utförs av konsumentorganisationer för att förbättra informationen till konsumenterna.

3. Unionens ekonomiska stöd till verksamhet inom ramen för denna förordning ska genomföras i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽³¹⁾, antingen direkt, eller indirekt genom att budgetgenomförandeuppgifter delegeras till de enheter som anges i artikel 62.1 c i den förordningen.

4. De medel som anslås till verksamheter som avses i denna förordning ska fastställas varje år av Europaparlamentet och rådet inom den gällande budgetramen.

5. De medel som Europaparlamentet och rådet fastställer för finansieringen av marknadskontroll får också täcka de utgifter för förberedelse, övervakning, kontroll, revision och utvärdering vilka krävs för förvaltningen av verksamheterna inom ramen för denna förordning och för förverkligande av målen för dessa, i synnerhet studier, expertmöten, informations- och kommunikationsåtgärder, inklusive gemensam information om unionens politiska prioriteringar i den mån de är relaterade till de allmänna målen för marknadskontroller, utgifter kopplade till it-nätverk som fokuserar på informationsbearbetning och informationsutbyte, tillsammans med alla övriga tekniska och administrativa stödutgifter som uppkommit för kommissionen vid förvaltningen av verksamheterna inom ramen för denna förordning.

Artikel 42

Skydd av unionens ekonomiska intressen

1. Kommissionen ska säkerställa att unionens ekonomiska intressen skyddas vid genomförandet av insatser som finansieras enligt denna förordning, genom förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, genom effektiva kontroller och, om oriktigheter upptäcks, genom återkrav av felaktigt utbetalda belopp samt vid behov genom effektiva, proportionella och avskräckande administrativa och ekonomiska sanktioner.

2. Kommissionen eller dess företrädare och revisionsrätten ska ha befogenhet att utföra revisioner, på grundval av dokument och inspektioner på plats, hos alla bidragsmottagare, uppdragstagare och underleverantörer som erhållit unionsfinansiering enligt programmet för den inre marknaden och dess efterföljare i enlighet med bestämmelserna och förfarandena i rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 ⁽³²⁾.

⁽³¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

⁽³²⁾ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

3. Olaf får, i enlighet med bestämmelserna och förfarandena i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013⁽³³⁾ och förordning (Euratom, EG) nr 2185/96, göra utredningar, inklusive kontroller på plats och inspektioner, i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen i samband med bidragsavtal, bidragsbeslut eller kontrakt som finansierats inom ramen för programmet.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1, 2 och 3 ska samarbetsavtal med tredjeländer och med internationella organisationer, kontrakt, bidragsavtal och bidragsbeslut som ingås som ett resultat av genomförandet av denna förordning innehålla bestämmelser som uttryckligen tillerkänner kommissionen, revisionsrätten och Olaf rätten att utföra sådan revision och genomföra sådana utredningar, inom ramen för sina respektive behörigheter.

KAPITEL XI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 43

Ansvar

1. Beslut som fattats enligt denna förordning och som begränsar utsläppandet eller tillhandahållandet av en produkt på marknaden eller som kräver att produkten dras tillbaka eller återkallas ska inte påverka bedömningen av den berörda partens ansvar, mot bakgrund av den nationella rätt som är tillämplig i det aktuella fallet.
2. Denna förordning ska inte påverka rådets direktiv 85/374/EEG⁽³⁴⁾.

Artikel 44

Sanktioner

1. Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelse av de bestämmelser i denna förordning som medför skyldigheter för ekonomiska aktörer och leverantörer av onlinemarknadsplatser och ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas i enlighet med nationell rätt.
2. De sanktioner som föreskrivs ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.
3. Medlemsstaterna ska senast den 13 december 2024 underrätta kommissionen om dessa regler och åtgärder, om så inte redan gjorts, samt, utan dröjsmål, om eventuella senare ändringar som påverkar dem.

Artikel 45

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 18.3 och 26.10 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den 12 juni 2023.

⁽³³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽³⁴⁾ Rådets direktiv 85/374/EEG av den 25 juli 1985 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om skadeståndsansvar för produkter med säkerhetsbrister (EGT L 210, 7.8.1985, s. 29).

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 18.3 och 26.10 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare, i beslutet angivet, datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 18.3 och 26.10 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 46

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
4. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011 jämförd med artikel 5 i den förordningen tillämpas.

Artikel 47

Utvärdering och översyn

1. Senast den 13 december 2029 ska kommissionen göra en utvärdering av denna förordning. Kommissionen ska lägga fram en rapport om de viktigaste resultaten för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén. Rapporten ska bedöma om denna förordning, i synnerhet artiklarna 18, 22 och 25, har uppnått målet att bättre skydda konsumenterna mot farliga produkter, med beaktande av de utmaningar som följer med ny teknik och dess inverkan på företag och i synnerhet på små och medelstora företag.
2. Senast den 13 december 2029 ska kommissionen utarbeta en utvärderingsrapport om genomförandet av artikel 16. Rapporten ska särskilt innehålla en bedömning av den artikelns tillämpningsområde, effekter, kostnader och nytta. Rapporten ska vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag.
3. Senast den 13 december 2027 ska kommissionen bedöma formerna för genomförandet av de bestämmelser om avlägsnande av olagligt innehåll från onlinemarknadsplatser som avses i artikel 22.4, 22.5 och 22.6 genom ett unionssystem för anmälning som utformats och utvecklats inom Safety Gate-portalen. Bedömningen ska vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag.
4. Senast den 13 december 2026 ska kommissionen offentliggöra en rapport om hur sammankopplingen mellan det informations- och kommunikationssystem som avses i artikel 34 i förordning (EU) 2019/1020 och den Safety Gate-portal som avses i den här förordningen fungerar, inbegripet information om deras respektive funktioner, ytterligare förbättringar eller utvecklingen av ett nytt gränssnitt, om så är lämpligt.

5. Senast den 13 december 2029 ska kommissionen utarbeta en utvärderingsrapport om genomförandet av artikel 44. Rapporten ska särskilt innehålla en bedömning av om sanktionerna enligt den artikeln är effektiva och avskräckande. Rapporten ska vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

6. Medlemsstaterna ska på begäran förse kommissionen med den information som behövs för att utvärdera denna förordning.

Artikel 48

Ändringar av förordning (EU) nr 1025/2012

Förordning (EU) nr 1025/2012 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 10 ska följande punkt läggas till:

”7. Om en europeisk standard som utarbetats till stöd för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/988 (*) uppfyller det allmänna säkerhetskrav som fastställs i artikel 5 i den förordningen och de särskilda säkerhetskrav som avses i artikel 7.2 i den förordningen ska kommissionen utan dröjsmål offentliggöra en hänvisning till den europeiska standarden i fråga i *Europeiska unionens officiella tidning*.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/988 av den 10 maj 2023 om allmän produktsäkerhet, ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/1828 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/95/EG och rådets direktiv 87/357/EEG (EUT L 135, 23.5.2023, s. 1).”

2. Artikel 11.1, 11.2 och 11.3 ska ersättas med följande:

”1. Om en medlemsstat eller Europaparlamentet anser att en harmoniserad standard eller europeisk standard som utarbetats till stöd för förordning (EU) 2023/988 inte helt uppfyller de krav som den syftar till att omfatta och som fastställs i unionens relevanta harmoniseringslagstiftning eller i den förordningen, ska den informera kommissionen om detta med en utförlig förklaring. Kommissionen ska, efter samråd med den kommitté som inrättats genom unionens motsvarande harmoniseringslagstiftning, om sådan finns, eller den kommitté som inrättas genom den förordningen, eller efter andra former av samråd med sektorse experter, besluta

- a) huruvida hänvisningarna till den berörda harmoniserade eller europeiska standarden, som utarbetats till stöd för den förordningen, ska offentliggöras, inte ska offentliggöras eller ska offentliggöras med begränsningar i *Europeiska unionens officiella tidning*,
- b) huruvida hänvisningarna i *Europeiska unionens officiella tidning* till den berörda harmoniserade eller europeiska standarden, som utarbetats till stöd för den förordningen, ska behållas, behållas med begränsningar eller dras tillbaka.

2. Kommissionen ska på sin webbplats offentliggöra information om de harmoniserade standarder och de europeiska standarder som utarbetats till stöd för förordning (EU) 2023/988 som har varit föremål för ett beslut enligt punkt 1.

3. Kommissionen ska underrätta den berörda europeiska standardiseringsorganisationen om varje beslut som antas enligt punkt 1 och, om så krävs, begära en översyn av de berörda harmoniserade eller europeiska standarder som utarbetats till stöd för förordning (EU) 2023/988.”

*Artikel 49***Ändringar av direktiv (EU) 2020/1828**

I bilaga I till direktiv (EU) 2020/1828 ska punkt 8 ersättas med följande:

- ”8. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/988 av den 10 maj 2023 om allmän produktsäkerhet, ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/1828 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/95/EG och rådets direktiv 87/357/EEG (EUT L 135, 23.5.2023, s. 1).”

*Artikel 50***Upphävande**

1. Direktiven 87/357/EEG och 2001/95/EG upphör att gälla med verkan från och med den 13 december 2024.
2. Hänvisningar till de upphävda direktiven ska anses som hänvisningar till den här förordningen och förordning (EU) nr 1025/2012 och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilagan till den här förordningen.

*Artikel 51***Övergångsbestämmelse**

Medlemsstaterna får inte förhindra tillhandahållande på marknaden av produkter som omfattas av direktiv 2001/95/EG vilka uppfyller kraven i det direktivet och vilka släpptes ut på marknaden före den 13 december 2024.

*Artikel 52***Ikraftträdande och tillämpning**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 13 december 2024.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 10 maj 2023.

På Europaparlamentets vägnar

R. METSOLA

Ordförande

På rådets vägnar

J. ROSWALL

Ordförande

BILAGA

JÄMFÖRELSETABELL

Direktiv 87/357/EEG	Direktiv 2001/95/EG	Förordning (EU) nr 1025/2012	Denna förordning
	Artikel 1.2		Artikel 2.1 och 2.2
	Artikel 2, utom led a andra stycket och led b andra stycket		Artikel 3
	Artikel 2 a andra stycket		Artikel 2.2 i och 2.3
	Artikel 2 b andra stycket		Artikel 6.2
	Artikel 3.1		Artikel 5
	Artikel 3.2		Artikel 7.1
	Artikel 3.3		Artikel 8
	Artikel 3.4		Artikel 7.3
	Artikel 4.1 a och b	Artikel 10.1	Artikel 7.2
	Artikel 4.1 c	-	-
	Artikel 4.1 d	-	-
	Artikel 4.2 första stycket	Artikel 10.7	Artikel 48.1 a
	Artikel 4.2 andra stycket	-	-
	Artikel 4.2 tredje och fjärde styckena	Artikel 11.1 b	Artikel 48.1 b
	Artikel 5.1 första stycket		Artikel 9.7
	Artikel 5.1 andra stycket		-
	Artikel 5.1 tredje stycket a		Artikel 9.10, 9.12 och 9.13 samt artikel 11.9 and 11.10
	Artikel 5.1 tredje stycket b		Artiklarna 9.8 och 11.8
	Artikel 5.1 fjärde stycket a		Artikel 9.5 och 9.6 samt artikel 11.3
	Artikel 5.1 fjärde stycket b första meningen		Artikel 9.2 och 9.3
	Artikel 5.1 fjärde stycket b andra meningen		Artikel 9.11, 9.12, och 9.13 samt artikel 11.9, 11.10 och 11.11
	Artikel 5.1 femte stycket		Artikel 9.8 a

Artikel 5.2	Artikel 12.1 och 12.3
Artikel 5.3 första stycket	Artiklarna 9.8, 11.8 och 12.4
Artikel 5.3 andra stycket	-
Artikel 5.4	Artikel 15
Artiklarna 6–9	Artiklarna 2.2, 23 och 44
Artikel 10.1	Artikel 30
Artikel 10.2	Artiklarna 31 och 32
Artikel 11.1 första stycket	Artikel 26.3
Artikel 11.1 andra stycket	-
Artikel 11.1 tredje stycket	Artikel 26.10
Artikel 11.2	Artikel 26.5
Artikel 12.1 första och fjärde stycket	Artikel 26.1 och 26.2
Artikel 12.1 andra stycket	-
Artikel 12.1 tredje stycket	-
Artikel 12.2	Artikel 26.5 och 26.7
Artikel 12.3	Artikel 26.10
Artikel 12.4	Artikel 40.2 – 40.6
Artikel 13	Artikel 28
Artiklarna 14 och 15	Artikel 46
Artikel 16.1 första stycket	Artikel 33.1
Artikel 16.1 andra stycket	Artikel 33.2
Artikel 16.2	Artikel 33.3
Artikel 17	Artikel 43.2
Artikel 18.1 och 18.2	Artikel 23
Artikel 18.3	Artikel 43.1
Artikel 19.1	-
Artikel 19.2	Artikel 47
Artikel 20	-
Artikel 21	Artikel 52

Artiklarna 1 och 2	Bilaga I punkt 1 Bilaga I, punkterna 2 och 3 Bilaga III Bilaga IV		Artiklarna 9.8, 10.2 c, 11.8 och 12.4 Artikel 26 - Bilagan Artikel 6.1 första stycket och artikel 6.1 f i
Artiklarna 3–7		-	